

ΜΑΧΗΤΗΣ

ΙΣΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΑΓΩΝΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	Φύλλον 4ον	Τιμή φύλλου δραχ. 1000
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Γ. Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗΣ	Χανιά 1 Μαρτίου 1949	

ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Συχνὰ μᾶς κατηγοροῦν οἱ πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ φίλοι μας ὅτι δὲν πολεμάμε μὲ ὀρεξὴ κι' ὅτι εἴμεθα διεφθαρμένοι. Κι' ἀπευθύνουν λόγους περιφρονήσεως μερικοὶ, κι' ἄλλοι μᾶς ρίπτουν στὸν κάλαθο τῆς παρακμῆς.

Ολίγους μαζί καὶ ἀγανάκτησις—χολὴ καὶ ὄξος—γεμῶζουν τὴν ψυχὴ μας, ὅταν τέτοιοι; βαρεῖες κι' ἄδικες κατηγορίες ἐκτοξεύονται ἀπὸ χεῖλη φίλων τοὺς ὁποίους ἔχουμεν κάθε λόγον νὰ ἐκτιμῶμεν.

Ναὶ λοιπὸν! Φύτρωσαν καὶ καταχρᾶστές καὶ προδότες μέσα σ' αὐτὸν τὸν τόπον. Καὶ διεφθαρμένοι καὶ φασίστες κι' ἐγκληματίαι. Ἀκόμα καὶ δειλοὶ καὶ λιπόψυχοι. Κι' ὅ,τι ἄλλο κακὸ κι' ἀπορριπτόν θέλουν οἱ φίλοι μας νὰ μᾶς καταλογίσουν. Καὶ γίνονται καὶ παραβάσεις καὶ παρεκτροπές καὶ παρανομίες κι' ἀβαρίες στοὺς δημοκρατικούς μας θεσμούς. Ναὶ! ὅλ' αὐτὰ γίνονται καὶ συμβαίνουν.

Μὰ πρὸς Θεοῦ! Μήπως οἱ φίλοι μας ἰσχυρίζονται ὅτι ἔχει διαφθαρεῖ ὁ λαὸς μας; Ὅτι ἔχει παραλύσει καὶ διαφθαρεῖ ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ;

"Α " Ο Χ Ι χίλιες φορές " Ο Χ Ι !!

Ἕνας τέτοιος ἰσχυρισμὸς ἀπὸ οὐδένα δύναται νὰ προβληθῇ διότι τὸν διαψεύδουν καὶ τὸν συντρίβουν τὰ γεγονότα.

Ἀς τ' ἀνακεφαλαιώσωμεν. Εἰς τὸν ἀγῶνα εἰς τὴν Ἀλβανίον, στὰ Μακεδονικὰ ὄχυντὰ καὶ στὴν Κρήτη, θὰ συμφωνοῦν οἱ σύμμαχοί μας ὅτι ὑπῆρξαμεν ἀπαράμιλλοι εἰς εὐψυχίαν καὶ θάρρος καὶ πρὸ παν

τὸς εἰς ἀντοχὴν. Νηστικοὶ, διψασμένοι καὶ ἡμίγυμνοι μέσα στὰ χιόνια, μασώντας λίγο χιόνι γιὰ νὰ ξεγελάσωμε τὴν πείνα καὶ τὴ δίψα μας, πολεμήσαμε ἕξ ὁλόκληρους μῆνες νικηφόρον ἀγῶνα. Καὶ δὲν διστάσαμε οὔτε στιγμὴ μὲ σπασμένα δπλα καὶ τὰ δεκανίκια ν' ἀντιταχθούμε στὸ Γερμανικὸ κολοσσὸ. Στὴ κατοχὴ ἑκατοντάδες χιλιάδες πεθάνανε ἀπὸ τὴν πείνα ἐνῶ ἡ ἐθνικὴ ἀντίστασις διεξήγετο μὲ ὑπέροχο μαχητικὸ πνεῦμα. Ἡ καρτερίαι καὶ ἡ ἀντοχὴ τοῦ λαοῦ μας ἀσφαλῶς εἶναι ἄξια ν' ἀναγνωρισθῇ ὡς σημαντικὸς παράγων διὰ τὴν νίκην.

Τέλος ὁ σημερινὸς ἀγὼν μὲ τὴν τρομακτικὴ σκληρότητα καὶ σατανικότητα ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς ὑπερτάτην δοκιμασίαν. Ἡ φτώχεια, ἡ δυστυχία καὶ αἱ συμφοραὶ μᾶς ἔχουν περιζώσει μὲ ἓνα θανάσιμον πειρακτωμένον κλοιὸν. Ὁ ἀγῶνας μας δὲν ὑπῆρξε ποτὲ ἀπλὸς ἢ εὐκολος. Δὲν πολεμήσαμε μόνον κατὰ τῶν Γερμανῶν ἢ τῶν Ἱταλῶν, τῶν Βουλγάρων ἢ τῶν συμμοριτῶν. Ταυτοχρόνως καὶ κάθε μέρα διεξάγομεν ἀδιάκοπον ἀγῶνα σῶμα πρὸς σῶμα μὲ τὴν πείνα, τὴν δυστυχία καὶ τὴν ἀθλιότητητα. Μεγαλώνουμε μέσα στὴ φτώχεια καὶ τὴν ἀρρώστεια καὶ παλεύουμε μὲ τὶς ἄγονες βραχῶδεις βουνοπλαγιές καὶ τὶς πιδ ἀκατάστατες συνθήκες γιὰ νὰ κερδίσουμε λίγο ψωμὶ. Γλυκὸ ψωμὶ δὲν δοκιμάσαμε καὶ ὁ πόνος ἔχει σκεπάσει μὲ τὰ μαῦρα φτερὰ τοῦ τὸ μαρτυρικὸ τόπο μας. Κι' ὅ-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

“ΜΑΧΗΤΗΣ,”

Δεκαπενθήμερον περιοδικόν
“Όργανον γῶνος τῆς Φ. Ν. Χ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Πλατεία Ἐλευθερίου Βενιζέλου
Τηλέφωνον 7.94

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

Γεώργιος Κανατσάκης

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἔτησια Δραχμ. 20.000

Ἐξάμηνος » 10.000

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.
κ. Συνδρομηταὶ καὶ οἱ ὑ-
πεύθυνοι τῶν τομέων,
ὅπως μᾶς ἀποστείλωσι
τὸ ταχύτερον τὰς συν-
δρομάς των ἢ τὰς εἰσ-
πράξεις καθόσον μόνον
ἐξ αὐτῶν ἀντιμετωπίζον-
ται αἱ δαπάναι τοῦ πε-
ριοδικοῦ.

ΤΟΠΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΔΙΚΤΥΟΝ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΧΑΝΙΩΝ

Τὸ ἐν λόγῳ δίκτυον ἔχει κα-
τασκευασθῇ μὲ προοπτικὴν ὑ-
δρεύσεως 10.000 κατοίκων. Τὰ
Χανιά ἔχουν τώρα 35.000 περί-
που καὶ ἡ πόλις ἀπλώνεται πρὸς
ἀπροβλέπτους διὰ τὸ ὑπάρχον
δίκτυον κατευθύνσεις. “Ἐτοι αἱ
διάμετροι τῶν σωληνώσεων εἶ-
ναι εἰς ὄλα τὰ σημεία δυσανά-
λογοι ἐν σχέσει μὲ τὰς ἀπαι-
τούμενας διὰ τὰς ὑπαρχούσας
καὶ προβλεπομένης ἀνάγκας.

Διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ δι-
κτύου τούτου καθίσταται σαφές
ὅτι ἀπαιτεῖται ἡ πλήρης σχεδὸν
κι’ ἐξ’ ἀρχῆς κατασκευὴ νέου
δικτύου ἀχρηστευομένου τοῦ
ὑπάρχοντος. Τὸ ἔργον ὅμως
τοῦτο ἀπαιτεῖ μίαν τεραστίαν
δαπάνην τὴν ὁποίαν εἶναι ἀδύ-
νατον νὰ φέρῃ ὁ Δήμος καὶ
διὰ τοῦτο πρέπει δι’ ὅλων τῶν
μέσων νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ χρηματο-
δότησις τούτου ὑπὸ τοῦ σχεδίου
Μέρσαλ.

Αἱ προσπάθειαι τὰς ὁποίας

καταβάλλει πρὸς τὴν κατεύθυν-
σιν αὐτὴν ὁ κ. Σοφ. Βενιζέλος
εἶναι ὄντως σημαντικά, ἀλλὰ
φρονοῦμεν ὅτι ἐπιβάλλεται ὅ-
πως ἐπὶ πλέον ὁ Δήμος Χανίων
κινητοποίηση καὶ πᾶν ἄλλο μέ-
σον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκο-
ποῦ τούτου. Τὸ ἔργον τοῦτο ἡ
τώρα θὰ γίνῃ ἢ ποτὲ ἄλλοτε.
Οἱ διευθύνοντες τὰς τύχας τοῦ
Δήμου πρέπει νὰ κάνουν πᾶν
τὸ δυνατόν καὶ οἱ πολιτικοὶ ἐκ-
πρόσωποι ὁμοίως, ἄλλως θὰ
ἔχωσι ἐκεραῖαν τὴν εὐθύνην.

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΣΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟ

Εἶναι καιρὸς νὰ καταβληθῇ
ἀπὸ τὸ κράτος ὅλως ἰδιαιτέρα
φροντίς διὰ τὴν συμπλήρωσιν
μὲ διδασκάλους τῶν σχολείων
τῆς ὑπαίθρου.

Διότι δυστυχῶς κατὰ τὸ τρέ-
χον ἔτος πολλὰ σχολεῖα δὲν
λειτουργήσαν, ἢ λειτούργησαν
ὀνεπαρκέστατα, κι’ ἔτσι τὰ παι-
διὰ τῶν χωρικῶν μας μένουσιν
χωρὶς μόρφωσιν καὶ φροντίδα.
Μὰ ἐκτός τούτου ὁ δάσκαλος
εἶναι ὁ πνευματικὸς ἡγέτης τοῦ
χωριοῦ ὁ ὁποῖος συμβουλεύει
καὶ ὁδηγεῖ τοὺς χωρικοὺς μας
εἰς τὸν δρόμον τοῦ καθήκοντος.
Συνεπῶς ἡ ἔλλειψις διδασκάλων
εἰς τὰ χωριά, δημιουργεῖ πνευ-
ματικὸν κενὸν καὶ μεταξὺ τῶν
μεγάλων ἀκόμη, τὸ ὅποιον πρό-
θυμος ἔρχεται νὰ συμπληρώσῃ
ὁ «καθοδηγητής». Ἐπομένως
πολλοὶ καὶ σοβαροὶ λόγοι ἐπι-
βάλλουν νὰ καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ
κράτους ὅλως ἰδιαιτέρα φροντίς
διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν
τῶν σχολείων εἰς τὴν ὑπαίθρον.
Ἰδιαιτέρως δὲ θὰ πρέπει νὰ το-
νιοθῇ εἰς τοὺς διδασκάλους ὅτι
πρέπει ν’ ἀναλάβουν μίαν συ-
στηματικὴν προσπάθειαν ἐθνι-
κῆς διαφωτίσεως, ὥστε νὰ ἀπο-
μακρύνουν ἀπὸ τὸν κομμουνι-
σμὸ κατὰ τὸ δυνατόν περισσο-
τέρους.

Ἐπίσης ἕνα ζήτημα σοβαρὸν
ποῦ πρέπει ν’ ἀντιμετωπισθῇ
δραστικῶς εἶναι ἡ ἐπισκευὴ
καὶ συμπλήρωσις τῶν κτιρίων
τῶν σχολείων. Τὰ ὑλικά πρέπει
νὰ χορηγηθοῦν ἀπὸ τὸ κράτος,
ἀλλὰ καλὸν θὰ εἶναι μέρος τοῦ-
λάχιστον τῆς ἐργασίας νὰ κατα-
βληθῇ ὑπὸ τῶν χωρικῶν.

ΣΤΟΝ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟ ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟ

Γεννήθηκες σ’ ἑνὰ χωριὸ μιά μέρα
ἀείμνηστε γλυκὲ πατέρα
Κι’ ἔλαμψες σὰν μιά χρυσὴ ἀχτίδα
σὲ σένα χρωστᾶμε τῇ μικρῇ πατρίδα.

—ο—

Στὸ πέρασμά σου βωμοὶ λατρεῖς
σημαῖες, λάβαρα, παληὲς θρησκευεῖς,
“Όλα γκρεμίστηκαν καὶ νὰ! μιά ὥρα
ἔγινε ἔνδοξ’ ἡ μικρὴ μας χώρα.

—ο—

“Όμως σὲ μίσησαν μιά μέρα
καὶ σὲ ποτίσανε χολὴ πατέρα
καὶ σὲ κεντίσανε τὰ πλήθη
σκληρὰ στὰ στήθη.

—ο—

Μὰ τώρα κάθονται γιὰ σένα κλαῖνε
καὶ μὲ μετάνοια ὅλοι τοὺς λένε.
Ἐσὺ μᾶς ἔσωσες γλυκιὲ κι’ ὠραῖε
ἀπὸ τὸ βόρβορο ὦ Ναζωραῖε !!!

Γ. ΠΑΤΕΡΟΣ

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΑΙ ΓΕΝΙΚΑΙ ΒΑΣΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ
ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

Τοῦ κ. ΠΑΝΑΓ. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΔΑΚΗ Δικηγόρου

Τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ὑποσχόμενον μίαν Δημοκρατίαν μὲ περιεχόμενον οὐσιαστικόν, μέχρι ποίου σημείου φαίνεται ἀποφασισμένον νὰ προχωρήσῃ α) εἰς τὸ πολιτικὸν πεδίον καὶ β) εἰς τὸ οἰκονομικὸν πεδίον; Τὸ ἐρώτημα εἶναι φυσικὸν μέσα εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν, χαρὰ κτηριστικὴν, σύγχισιν, ὅσον ἀφορᾷ τὰς πραγματικὰς διαθέσεις τῶν κομμάτων ποὺ διακηρύσσουσιν ἐξελικτικὰ προγράμματα.

Τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, πρόθυμον καὶ ἱκανὸν νὰ προσαρμόζεται εἰς τὰς ἐκύστες πολιτικὰς καὶ οἰκονομικο-κοινωνικὰς ἑλληνικὰς ἀνάγκας, ἀσφαλῶς δὲν πρόκειται ν' ἀντιμετωπίσῃ ποτέ, τὸ ἐνδεχόμενον νὰ θεωρηθῇ ἐπίσκορον ἢ ἀσυνεπὲς πρὸς τὴν σταθερῶς ἀνελικτικὴν πορείαν του. Ὅπως ἀνεφέραμεν εἰς προηγούμενον ἄρθρον μας, τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων εἶναι τὸ σημαντικώτερον «κόμμα ἀρχῶν» εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἶναι τὸ κόμμα τῆς εἰρηνικῆς ἐξελικτικῆς προόδου. Δὲν εὗρισκομεν—ἐπομένως—τίποτε τὸ αὐθαίρετον εἰς τὸ συμπέρασμα, διὲν πρῶτῃ σημαντικῇ ἀρχῇ ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν πρόκειται ν' ἀπομακρυνθῇ τὸ Κόμμα μὰς εἶναι ἐκείνη τῆς συστηματικῆς προωθησεως τῶν ἑλληνικῶν ὑποθέσεων εἰς θέσεις ὅσον εἶναι κατορθωτὸν εὐνοϊκωτέρας. Μέσα εἰς τὴν γενικὴν αὐτὴν ἀρχὴν γεννᾶται καὶ ἀναπτύσσεται μίᾳ εὐρυτάτῃ «διακριτικῇ ἐξουσίᾳ», ἡ σημασία τῆς ὁποίας γίνεται τόσον περισσύτερον σπουδαία, ὅσον τὰ πρόσωπα ποὺ θὰ τὴν ἀσκήσουν θὰ εἶναι ριζοσπαστικὰ ἢ σχετικῶς μετριοπαθεῖς. Ἐν τούτοις, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φαντασθῶμεν διὲν τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων προτίθεται ν' ἀφίση τόσῃν ἐλευθερίαν ἐνεργείας εἰς τὰ ὄργανά του, ὥστε νὰ θιγῇ ἡ βασικὴ ἀρχὴ τῆς εἰρηνικῆς ἐξελίξεως. Ἐὰν δὲ κρίνωμεν, ἐπὶ τῇ

βάσει τῶν προσπαθειῶν τῆς ἡγεσίας του νὰ χαράσῃ πολιτικὴν γραμμὴν ἀπιτομένην τῶν ἀνησυχῶν καὶ συμπιεζομένων μετὰ τῶν δύο Ἄκρων ἐπιθυμιῶν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, θὰ πρέπει νὰ πιστεύσωμεν διὲν «αἱ θεωρίαι» καὶ «αἱ μέθοδοι» ποὺ θὰ συνδέσουν τὸ κόμμα μὰς μὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ θὰ εἶναι αἱ πλέον ἀρεσταί.

Τοῦτο θεωρεῖται βασικόν, κατόπιν τῆς διατυπωθείσης ἀρχῆς διὲν τὸ κόμμα μὰς θὰ κινήθῃ μὲ τὴν «πειθαρχημένην ἐξελικτικὴν πρωτοβουλίαν» τῶν ὁργάνων του.

Τὸ ἀρχικὸν ἐρώτημα χάνει συνεπῶς, ἓνα σημαντικὸν στοιχεῖον ἀπὸ τὴν συγκεκριμένην διατύπωσίν του.

Ἐὰν ἐξαιρέσωμεν τὴν δεδομένην θέλησιν τοῦ κόμματος ὅπως τὸ νέον Ἑλληνικὸν Σύνταγμα ἐδραιωθῇ ἐπὶ βάσει

.....
Ὁ στρατιώτης μὰς εἶναι ὁ σταυροφόρος τῆς Ἐλευθερίας καὶ ὁ ἀκρίτας τοῦ πολιτισμοῦ.
.....

ων γνησίως δημοκρατικῶν, τὸ πολιτικὸν του πρόγραμμα δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ κριθῇ ὡς «αὐστηρῶς συγκεκριμένον σύνολον ἀκάμπτων διατάξεων». Αὐτὸ ἀντίκειται εἰς τὴν βασικὴν γενικὴν ἀρχὴν τῆς ἐξελίξεως. Ὁπωσδήποτε, ἄς θεωρήσωμεν ὡς πρωτεύουσιν αὐτὴν τὴν ἀρχήν.

* *

Εἰς τὸ οἰκονομικὸν πεδίον τὸ ἐρώτημα παραμένει περισσότερον συγκεκριμένον. Δηλαδή: Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων θὰ υἱοθετήσῃ «νέας οἰκονομικὰς θεωρίας»; Ἡ, θὰ μείνῃ πιστὸν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας τῶν συναλλαγῶν (laissez faire, laissez passer); Ἡ, θὰ

περιορίσῃ ἀπλῶς, τὴν ἀρχὴν αὐτὴν μέσα εἰς τὰ πλαίσια μιᾶς μετρίως ἐλεγχόμενης οἰκονομίας; Ἡ ἀπάντησις δὲν ἡμπορεῖ νὰ εἶναι συγκεκριμένη.

Ὅταν ἡ θεωρία τοῦ Σοσιαλισμοῦ ἐξελίσσεται εἰς πικιλίας ποὺ φαίνονται ἐκπληκτικαὶ καὶ ὅταν αἱ ποικιλίαι αὐταὶ ἀποκτοῦν, κατὰ κτῆνα, τὰ γνωρίσματα τῆς οἰκονομικῆς ἰδιοτυπίας ποὺ ἐμφανίζει κάθε κράτος ἢ κάθε ὁμάς κρατῶν, εὗρισκόμεθα ἐνώπιον τῆς ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ «ἐλδικεύσεως τοῦ Σοσιαλισμοῦ». Ἡ αὐτοκρατορικὴ Μ. Βρεταννία προσφέρει τὸ πρῶτον τυπικὸν παράδειγμα μὲ τὸ σοσιαλιστικὸν Ἑργατικὸν Κόμμα εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἀναλόγου σημασίας εἶναι αἱ «σοσιαλιστικαὶ περιπτώσεις» τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας.

Εἶναι βέβαιον διὲν ὁσονδήποτε ἰσχυρὰ καὶ ἂν εἶναι ἡ τυχὸν ἐπίδρασις, τὴν ὁποίαν θὰ ὑποστώμεν ἀπὸ τὰ οἰκονομικὰ συστήματα τῶν τριῶν αὐτῶν κρατῶν, ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὴν βεβαίαν ἐπίδρασιν, τὴν ὁποίαν ἤδη ὑφίσταμεθα ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς Βορειοαμερικανικῆς Συμπολιτείας, αὐτὴ θὰ μετασχηματισθῇ εἰς κατὰστασιν γνησίως ἑλληνικὴν. Εἰς μίαν τοιαύτην περίπτωσιν τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων δὲν θὰ ἐδέχετο, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, νὰ προσκολληθῇ εἰς μονομερῆ οἰκονομικὰ σύμβολα, ὑποθενδῆποτε καὶ ἂν προέρχονται ταῦτα. Ἀντιθέτως, θὰ ἐπιδιώξῃ νὰ προσαρμώσῃ τὰς «οἰασδήποτε προσφόρους οἰκονομικὰς ἀρχὰς καὶ θεωρίας» εἰς τὰς συγκεκριμένας ἀνάγκας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἀθῆναι

ΠΑΝ. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΔΑΚΗΣ
Δικηγόρος

ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

μῶς ὁ λαὸς ξενικτῶ χωρὶς δισταγμὸ στὸ χαράκωμα καὶ πολεμῶ στὸν πιὸ τραχὺ ἀγῶνα, ἐνῶ γύρω του τὰ πάντα σωριάζονται εἰς ἐρείπια. Μόχθος αἰῶνων. Κι' ὅμως δὲν βαρυγκόμησε ὁ δύστιχος λαὸς μας, δὲν ἀγανακτεῖ, γιατί ἔχει χαλυβδωθεῖ ἡ ψυχὴ του στὶς δυσκολίες καὶ τὶς συμφορὲς.

Δὲν ἔχει λοιπὸν κανεὶς τὸ δικαίωμα νὰ μᾶς κατηγορήσῃ γιὰ λιποψυχία ἢ παρακμῇ. Οἱ λίγοι διεφθασμένοι ποὺ δὲν ὑπάρχουν μόνο στὴν Ἑλλάδα ἐξοντώνονται καὶ θὰ ἐξοντωθοῦν ἀποφασιστικά.

Ἐμεῖς ὅμως ἔχομεν ἀναφαίρετον τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωμεν μεγαλυτέραν κατανόησιν ἀπὸ τοὺς καλοζωισμένους Ἀμερικανούς. Νὰ τῶν εἴπωμεν ὅτι εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν ὅπου ἐμεῖς προσφέρωμεν τὰ πάντα, κι' ὅπου κρίνεται γιὰ λίγα χρόνια ἡ τύχη τοῦ πολιτισμοῦ, ἀξίζει νὰ σφύξουν τὸ ζωνάρι των ἀκόμα λίγο καὶ νὰ μᾶς συνδράμουν μὲ μεγαλύτερη ἀποφασιστικότητα.

Πιστεύομεν εἰς τὴν Νίκην καὶ τὴν Ἑλλάδα. Πιστεύομεν ὅτι μόνον ἡ ἔνωσις τοῦ ἀθανάτου Ἑλληνοχριστιανικοῦ πνεύματος μὲ τὴν Ἀμερικανικὴν ἰσχὺν, θὰ ἀποτελέσουν τὴν ἀκατάβλητον δύναμιν ἡ ὁποία θ' ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἀπειλὴν καὶ θὰ δημιουργήσῃ τὸ μέλλον.

Ἄς κίτανοῖσιν τὴν ἀπλὴν αὐτὴν ἀλήθειαν οἱ πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὀρί-
λοι μας.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Εἰς τὸ νησί μας μετὰ τὴν σχεδὸν πλήρη καταστολὴν τοῦ συμμοριτισμοῦ ἢ ἀνασυγκρότησις τῆς οἰκονομίας τῆς ὑπαίθρου καθίσταται τὸ πρῶτιστον πρόβλημα τὸ ὁποῖον πρέπει ν' ἀντιμετωπισθῇ.

Πῶς τίθεται σήμερον;

Τὸ πρόβλημα εἶναι ἐξαιρετικὰ πολὺπλοκον. Δὲν πρόκειται συνεπῶς διὰ τοῦ παρόντος νὰ μελετήσωμεν τὰ διάφορα ἐπὶ μέρους προβλήματα, ἀλλὰ θὰ τὸ ἐξετάσωμεν ὅπως παρουσιάζεται εἰς τὶς γενικὲς του γραμμὰς.

Τὸ νησί μας στερεῖται σχεδὸν ἐντελῶς βιομηχανίας. Μόνον βιοτεχνίες κατὰ βάσιν ἀγροτικὰς, ὑπάρχουν καὶ μερικὲς ἐλαφρὲς βιομηχανίες ἡλεκτρισμοῦ ἢ γεωργικῶν προϊόντων. Ὡστόσο ὅμως τὸ 1) 4 τοῦ πληθυσμοῦ ζῇ εἰς ἀστικά κέντρα καὶ μὲ βιοτικὸ ἐπίπεδο πολὺ ἀνώτερον ἀπὸ τοῦ ἀγρότη. Αὐτὸ τὸ σημειώνομεν ἰδιαιτέρως, σιερούμενοι ὅμως ἀκριβῶν στοιχείων διὰ τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον, δὲν προχωροῦμεν περισσότερον.

Ἐκ τούτου συνάγεται ὅτι ἐν τῷ συνόλῳ του τὸ βίω ἰκὸν ἐπίπεδον τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ ἴσσον τοῦ ἀγροτικοῦ ὅσον καὶ τοῦ ἀστικοῦ ἐξαγιάται τὰ μέγιστα ἀπὸ τῆ ποσοτικῆς καὶ ποιοτικῆς ἀνάπτυξιν τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς καὶ τὴν ἐμπορικὴν καὶ τὴν βιομηχανικὴν ἀξιοποίησίν τῆς.

Τὰ τέσσερα αὐτὰ σημεία τοῦ ἀγροτικοῦ μας προβλήματος πρέπει νὰ τὰ προσέξωμεν ὁλως ἰδιαιτέρως διότι συμπυκνώνουν ὅλους τοὺς τομεῖς τοῦ προβλήματος τῆς παραγωγῆς.

Λόγου χάριν ἡ ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀρδεύσεων κι' οἱ δεινροὶ ἀλλεργεῖες εὐρίσκονται ἀκόμα εἰς ὑποτυπώδη σχεδὸν μορφή.

Ὁ τρόπος παραγωγῆς τοῦ λαοῦ δὲν μᾶς ἐπιτρέπει ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ ἐξάγωμεν λάδι ἀρίστης ποιότητος ἀπὸ οἱ ἑλῆες μένουν 20 ἕως 30 ἡμέρες εἰς τὸν σιρὸν καὶ σπίζουν μέ-
χρι νὰ ἀλεστοῦν. Εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἡ ὁργάνωσις τῆς Φιλελ. Νεολαίας πρόκειται ν' ἀναλάβῃ ἀληθῆ σταυροφορίαν, διότι τὸ λάδι εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς ἀγροτικῆς μας οἰκονομίας.

Τὰ πορτοκάλια, τὰ λαχανικά, φρούτα διάφορα, χαρούπια, βότανα καὶ πολλὰ ἄλλα προϊόντα τοῦ εὐλογημένου τούτου τόπου ἢ τὰ σπαταλοῦμεν διότι δὲν ἔχομεν δυνατότητες νὰ τὰ βιομηχανοποιήσωμεν ἢ τ' ἀποστέλλωμεν εἰς ἄλλους τόπους ὅπου ἀξιοποι-
οῦνται βιομηχανικῶς.

Τέλος ἡ ἐμπορικὴ ἀξιοποίησις τῶν προϊόντων, διὰ τὸν παραγωγὸν, πρέπει νὰ πραγματοποιηθῇ διὰ τῆς κατὰ τὸ δυνατόν ἀπ' εὐθείας συνδέσεως τοῦ παραγωγοῦ μὲ τὸν καταναλωτὴν.

Εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς τομεῖς τῆς ἀγροτικῆς προόδου καθίσταται σαφὲς ὅτι πρωταρχικὸς εἶναι ὁ ρόλος τῶν συνεταιρισμῶν καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς. Διὰ τῆς συνεργασίας τῶν δύο αὐτῶν ὁργανισμῶν ἐπὶ σαφοῦς προοδευτικῆς ἀγροτικῆς γραμμῆς εἶναι ὄντως δυνατὴ, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν καὶ συνδρομὴν προοδευτικοῦ κράτους νὰ προέλθουν πολλὰ καλὰ ἀποτελέσματα.

Δύο εἶναι αἱ ἀναγκαῖαι προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ πολυμέρους ἔργου τῶν ὁργανισμῶν αὐτῶν:

Πρῶτον νὰ ὑπάρχῃ ὑγιὲς συνεταιριστικὴ συνείδησις μεταξὺ τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ. Πρὸς τούτοις εἶναι ἀναγκαῖα ἡ κατανόησις τοῦ τεραστίου ὀφέλους ποὺ θὰ προκύψῃ διὰ τὸν ἀγρότην ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου τῶν συνεταιρισμῶν. Ἐπίσης ἐπιβάλλεται ν' ἀναπτυχθῇ τὸ συλλογικὸ πνεῦμα κοινῆς δράσεως καὶ κοινῆς εὐθύνης.

Δεύτερον νὰ ὑπάρχῃ κράτος ἐμποροῦμενον πράγματι ἀπὸ προοδευτικὸν ἀγροτικὸν πνεῦμα.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἑνα σοβαρὸν ζήτημα τὸ ὅπ' ἴον εἶναι ἡ παραίτητον ν' ἀντιμετωπισθῇ πρότερον γιὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ προκοπὴ τῆς ὑπαίθρου, εἶναι ἡ ἐμπέδωσις τῆς τάξεως καὶ τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ. Διὰ τὴν πραγματοποίησιν τούτου χρειάζονται δύο πράγματα:

Ἀφ' ἑνὸς νὰ ἐδραιωθῇ ἡ ἐννοια τοῦ κράτους κι' ἀφ' ἑτέρου νὰ ἀναστηλωθῇ ἡ θηϊκὴ ὑπόστασις τοῦ πληθυσμοῦ.

Πρέπει ὅσοι δὲν μποροῦν νὰ μάθουν νὰ σέβονται τὸν ἰδρώτα

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ Σ.Κ.-Ε.Λ.Δ. ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΔΟΣΙΑΝ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.

ΤΟΥ Κ. ΓΕΩΡΓ. Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗ
Προέδρου Φιλελ. Νεολαίας Χανίων

Ἡ ἀπόφασις τῆς 11ης Φεβρουαρίου τῆς Κ. Ε. τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος Ε.Λ.Δ. ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀνοικτῆς πλέον προδοσίας ὑπὸ τοῦ Κ.Κ.Ε. διὰ τῆς φανερᾶς διακηρύξεως περὶ «σλαβομακεδονικῆς ἐθνότητος», ἀξίζει νὰ συζητηθῇ ἰδιαιτέρως γιὰ δύο λόγους. Ἀφ' ἑνὸς γιὰτὶ ἀποκαλύπτει σ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τὴν προδοσίαν τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τὴ σατανικότητά του καὶ ἀφ' ἑτέρου γιὰτὶ ἀποκαλύπτει τὴν ἀφέλεια τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος Ἑλλάδος—Ε.Λ.Δ.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος λέγει: «Μὲ τὴν ἀπόφασιν αὕτη τὸ Κ.Κ.Ε. στὴ θέσιν τῶν αἰτημάτων συνδιαλλαγῆς καὶ εἰρήνευσης ὑψώσῃ τὴ σημαία τοῦ ἀδιαιρέτου σεχτηρισμοῦ τῆς δυναμικῆς ἐπικράτησης καὶ τῆς ἐπιβολῆς κομμουνιστικοῦ καθεστώτος στὴν Ἑλλάδα.....». Χρειάστηκε νὰ βγῇ ἡ ἀπόφασις αὕτη φαίνεται γιὰ νὰ καταλάβῃ ἡ ἐξαιρετικὴ ἡγεσία τοῦ Σ.Κ.Ε.—Ε.Λ.Δ. ὅτι ὁ κομμουνισμὸς ἀποβλέπει εἰς τὴν διὰ δυναμικῶν μέσων ἐπιβολὴν τοῦ στήν Ἑλλάδα. Καὶ δυστυχῶς ἀποφεύγει ν' ἀναφέρῃ ὅτι ἐπιδιώκει τοῦτο μὲτὴν ἐνίσχυσιν καὶ ὑπὸ τὴν πλήρη καθοδήγησιν τῶν ξένων, ἀλλὰ θὰ τὸ δῇ ἀσφαλῶς ἡ θανατοῦσα αὕτη ἡγεσία, ὅταν θὰ βγῇ καμμιὰ νέα ἀπόφασις. Θὰ ἡδέλαμεν ὁμῶς νὰ ἐρωτήσωμεν ἐὰν θὰ εἶχε τὴν εὐχέ-

καὶ τὴν ζωὴν τοῦ ἄλλου νὰ μύθουν νὰ φοβοῦνται. Καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἐμάθαιναν ὅλοι νὰ σέβωνται ἀλλὰ δυστυχῶς....

Αὐτὰ διὰ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα τῆς ὑπαίθρου σὲ γενικὰς γραμμὰς. Εἰς τὰ ἐπόμενα δὲ θὰ ἐπιδιώξωμεν νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν μελέτην ἐπὶ μέρους προβλημάτων.

ρειαν νὰ βγάξῃ ἀποφάσεις ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, ἐὰν ὁ Ἑθνικὸς μας στρατὸς ἤκουε μέχρι σήμερον τὰ κηρύγματά της.

Καὶ παρακάτω ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτὴ ἐπιτροπὴ γράφει εἰς τὴν ἀπόφασίν της. «Ἐἴσι ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀπομονώνεται μόνῃ της ὅχι μόνον ἀπὸ τῆ συντριπτικῆς πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ὁπαδοὺς της ποὺ εἶχαν ἀγκαλιάσει μὲ εὐλικρίνεια τὸ αἷμα τῆς κατάπαυσης τοῦ ἐμφυλίου πολέμου καὶ τῆς ἀποκατάστασης ὁμαλῆς πολιτικῆς ζωῆς».

Φαίνεται ὅτι τὸ Σοσιαλιστικὸν Κόμμα θέλει ἀκόμα παρὰ τὰ τόσα παθήματά του, ν' ἀρνηθῇ ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν φύσιν, τὴν ὑπόστασιν, τὴν τακτικὴν καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ Κ.Κ.Ε. Σὰν τὸν πιδ ἀφελῆ μαθητᾶκα, φαίνεται νὰ κἀνῃ τὴν «φοβερὰν» διαπίστωσιν τῆς ἀπομονώσεως τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ἀπὸ τὸ φιλήσυχο λαὸν, διὰ καὶ ὁ τελευταῖος χωρικὸς ἔχει πρὸ πολλοῦ διαπιστώσει τοῦτο. Καὶ παρουσιάζεται νὰ διαπιστῶνῃ κάτι—σὰν νὰ μὴν τὸ ἀνέμενε—τὸ ὅποῖον, ὅποιος ἔχει καὶ τίς πιδ στοιχειώδεις γνώσεις περὶ κομμουνισμοῦ, πρέπει νὰ τὸ ἀναμείνῃ ὡς φυσικὸν καὶ ἀναγκαῖον. Μὲ τίς διαπιστώσεις αὐτὲς σήμερον τὸ Σοσιαλ. Κόμμα, παρουσιάζεται εἰς τὴν οὐρὰν τῶν γεγονότων, στερούμενον ἀποφασιστικότητος καὶ γνώσεως ποὺ νὰ τὸ βοηθοῦν νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδον.

Ἡ πλήρης ἀνικανότης καὶ ἡ ἑλλείψις φυσιογνωμίας εἰς τὸ κόμμα τοῦτο, τὸ καθιστοῦν ἐν μέρει συνυπεύθυνον τοῦ κομμουνιστικοῦ ἐγκλήματος, διότι παρέσχε εἰς τὸ ΚΚΕ σημαντικὴν ἡθικὴν καὶ πολιτικὴν ἐνίσχυσιν τὴν ὁποίαν ἐξεμεταλλεύθη ἐπιτυχῶς ἐσωτερικῶς καὶ διεθνῶς

διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐγκληματικοῦ καὶ προδοτικοῦ σχεδίου του.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ ἐν λόγω ἀπόφασις ἐνῶ διαπιστώνει τὸν γενικὸν διωγμὸν τοῦ «κινήματος Ἑθνικῆς Ἀντίστασης» ἀπὸ τὴν Δεξιὰν γεγονὸς ποὺ μόνον μερικῶς ἀληθεύει γιὰτὶ παράλληλα ἀνεπτυχθῇ καὶ ἐντονος προσπάθεια εἰρηνεύσεως τῆς συνδιαλλαγῆς ὑπὸ τῶν Φιλελευθέρων τὴν ὁποίαν παραβλέπει πλαστογράφοντας οὕτω τὰ γεγονότα ἀγνοεῖ φαίνεται τὴν μόνιμον καὶ σατανικὴν κομμουνιστικὴν τακτικὴν τῆς ὁλοκληρωτικῆς «ἐπικράτησης» ποὺ δὲν ἐξεδηλώθη μόνον προχθές, ὡς ἀναφέρει ἡ ἀπόφασις, ἀλλὰ ἀπετέλεσε βασικὸν καὶ κύριον παράγοντα τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστατικῆς πολιτικῆς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως τοῦ «όμματος αὐτοῦ, ἰδιαιτέρως ὁμῶς ἀπὸ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς.

Καλὰ θὰ κάμῃ ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη νὰ μελετήσῃ ἀντικειμενικότερα τὴν φύσιν τοῦ Κομμουνιστικοῦ κινήματος—κυρίως στὴν Ἑλλάδα—καὶ νὰ ξεκαθαρίσῃ πιδ ἀποφασιστικὰ τὴν θέσιν της. Καὶ νὰ κατανοήσῃ ὅτι σήμερον ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀνάγκην ἀγῶνος καὶ αγωνιστικοῦ πνεύματος γιὰ νὰ συντριβῇ ἡ φοβερά κομμουνιστικὴ ἀπειλή, καὶ ὅτι εὐτυχῶς τοῦτο τὸ ἔχει κατανοήσῃ ἀπὸ πολλοῦ, ὁ Ἕλλην στρατιώτης μὴ ἀναμένοντας πρὸς τοῦτο τὴν ἐπιτροπὴν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ λεγόμενα περὶ τῆς ἀνάγκης δημοκρατικῆς ὁμαλότητος, εἵμεθα ἀπολύτως σύμφωνοι καὶ εἰς τοῦτο ἀποβλέπομεν ἀλλὰ φρονοῦμεν ὅτι τοῦτο ὑπὸ ἓνα μόνον ὄρον εἶναι δυνατὸν. Νὰ συντριβῇ ὁ προδοτικὸς συνουσιτικὸς μηχανισμὸς τοῦ ΚΚΕ. Διότι διαφορετικὰ ὅλα (Συνέχεια εἰς τὴν 16ην σελίδα)

Η ΠΙΣΤΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΑΙΩΝΙΑ ΔΙΚΑΙΑ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ ΜΑΣ

“Όσοι πιστεύουν βαθεῖα σὲ μιὰ ἰδέα, ζοῦν ἔντονα τὴ θεία μυστικὴ ζωὴ τοῦ γνήσιου δραματιστῆ. Ἐξαντῆς γίνεται σιγὰ-σιγὰ τὸ κορμὶ κι’ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πνεῦμα ποὺ βρῖσκονται σὲ μιὰ διαρκὴ ἀνάταση καὶ μοιάζουν μὲ μαγικὰ πουλιὰ ὠραίων παραμυθίων. Ἡ πίστις, ἡ θρησκευτικὴ προσήλωσις, ὁ ἔρωτας, τὸ πάθος πρὸς τὴν ἰδέα, φέρνουν στὴν ἐπιφάνεια καὶ στὴ δράση ὅλες τὲς κρυμμένες δυνάμεις καὶ κάνουν δυνατὰ τὰ φτερὰ τῆς ψυχῆς. Τὸ θαῦμα εἶναι κρυμμένο μέσα σ’ αὐτὴ τὴ θεία κυσταγωγία ποὺ λέγεται πίστις καὶ δραματισμός. Ἐκεῖ πρέπει ν’ ἀναζητήσουμε καὶ τὴν ἡθικὴ ὁμορφιὰ τοῦ στρατοῦ μας καὶ τὲς ἀστείρευτες πηγὲς δυνάμεων ποὺ ὀδηγοῦν εἰς τὲς περίλαμπρες νίκες του, ὅπου καὶ ὅποτε συννητήθη μὲ τὰ προδοτικὰ καὶ ξενοκίνητα μπουλούκια τῶν σλαυοκομμουνιστῶν. Ποῦ καὶ τί πιστεύουν λοιπὸν αὐτὰ τὰ φλογερὰ καὶ γεροδεμένα παλληκάρια τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ; Ποῖο εἶναι τὸ κέντρο τῶν μυστικῶν σκέψεων, αἰσθημάτων καὶ ὀνείρων τῆς ἡλιοκαμένης ἑλληνικῆς νεότητος, ποὺ πολεμáει τὸ νέο ἄνθρωπο ψευδοστρατῶν τῶν σλαυοκομμουνιστῶν ποὺ δὲν εἶναι τίποτ’ ἄλλο παρὰ ἓνας στρατὸς δούλων ἀφιονισμένων καὶ ἐγκληματιῶν;

Παρ’ ὅλες τὲς ἀδικίες, ποὺ ἔγιναν σ’ αὐτὸ τὸ φτωχὸ καὶ περήφανο λαό, παρ’ ὅλη τὴν ἀχαριστία ποὺ ἐκδηλώθηκε καὶ ἐκδηλώνεται δυστυχῶς μὲ τόσες ἐγκληματικὲς πράξεις, ἡ πίστις εἰς τὰ αἰώνια δίκαια τῆς φυλῆς μας ζεῖ καὶ θὰ ζῇ. Καὶ αὐτὴ ἡ ἀκλόνητος πεποίθησις εἰς τοὺς τίμιους καὶ δίκαιους πόθους τοῦ Γένους, εἶν’ ἐκείνη ποὺ ὀδηγεῖ κάθε φορὰ σὲ τόσες θυσίες καὶ νίκες. Τὸ δῶμα μιᾶς μεγάλης Ἑλλάδος, ἡ ὁποία θὰ κλείσῃ κάτ’ ἀπὸ τὰ ζεστὰ φτερὰ τῆς δόλοκληροντὸν ἑλληνισμόν, αὐτὸ μεθάει τὴν ψυχὴ τῶν στρατιωτῶν μας. “Ὅσο κι’ ἂν τὸ λησμονοῦν οἱ διπλωματίες, ὅσο κι’ ἂν προσπαθοῦν νὰ τὸ θάψουν οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις τοῦ ἀσιατικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, στὸ

βάθος εἶναι κοινὸ μυστικὸ πιά, ὁ στρατὸς μας πολεμáει μὲ τόσον ἐνθουσιασμό καὶ μανία, γιὰ τί βλέπει μπρὸς του νὰ πραγματοποιῶνται ὕστερ’ ἀπ’ αὐτὴ τὴ σύρραξη τὸ ὄνειρό του γιὰ μιὰ Μεγάλῃ Πατρίδα. Ἡ δικαιοσύνη ἀνάμεσα στοὺς λαοὺς εἶναι τὸ γλυκὺ (Μάννα) ἡ μυστικὴ θεία τροφὴ τῶν ψυχῶν. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἱερὴ φωτιὰ ποὺ ὀδηγεῖ μέσα στὴ σκοτεινὴ διαδρομὴ τῶν αἰώνων τὰ πνεύματα τῶν Ἑθνῶν. Κάποτε γίνεται αἰχμάλωτη τοῦ κακοῦ καὶ τῆς βίας, μὰ γοργὰ ξαναφαίνεται στὴ ζωὴ, ζητεῖ τὰ δικαιώματά της καὶ μὲ τὸ φλογερό σπαθί της τὰ κερδίζει.

Αὐτῆς ὅμως τῆς μεγάλης ἑδαφικῆς Πατρίδος τὸ ἀνθρώπινο περιεχόμενο ποῖο θὰ εἶναι; Οἱ ἥρωες οἱ νέοι τῆς Κόνιτσας, τῆς Ρούμελης, τοῦ Γράμμου, τῆς Νάουσας τῆς Καρδίτσας καὶ τόσον ἄλλων καθ’ ἁγιάσμένων τό-

.....
Ἡ πολυτέλεια κι’ ἡ σπατάλη σήμερον εἶναι ἡ μεγαλυτέρα πρόκλησις καὶ σημεῖον φαυλόητος.

πων, ξέρουν καλὰ πὼς θὰ πλημμυρίζουν αὐτὴ τὴ νέα Ἑλλάδα, οἱ θριαμβευτὲς τοῦ μεγαλυτέρου ἑλληνικοῦ ἔπους τοῦ 1940—41 τοῦ “Ἑλ—Ἀλαμείν, τοῦ Ρίμινι. Δίπλα σ’ αὐτοὺς θὰ βρῶσκονται οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Ἑλληνίδες ποὺ ἔμειναν ἡθικοί, ἀλύγιστοι καὶ ἀξιοπρεπεῖς μέσα σὲ τόσες καὶ τόσες στερήσεις καὶ τὰ φρικτὰ μαρτύρια τῆς μαύρης σκλαβιάς τῶν νεοβαρβάρων τῆς Εὐρώπης γερμανῶν καὶ ἰταλῶν, μ’ ἀκέραια καὶ δόλολαμπερὴ τὴν ἑλληνικὴν ἔθνικὴ συνείδησίν των. “Ὅπου εἶναι πόθος ὁ τόπος εἶναι ἱερός. Κι’ ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα μας ὁ πόθος πιά ἔχει πλημμυρίσει τὸν τόπο καὶ τὲς καρδιές. Ὑπάρχει βέβαια ἡ παράδοση ἡ ἀπέραντη τῶν ἑλληνικῶν Αἰώνων—μιὰ παράδοση ἐξάρσεων, πολιτισμῶν

μεγαλειῶν, φωτὸς καὶ θριάμβων πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν αὐτῆς τῆς φυλῆς. “Ὅμως τούτῃ ἡ περίοδος ἀπὸ τὸ 1940 μέχρι σήμερα ἀπὸ τὴν θρυλικὴ καὶ ἀγία μέρα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 μέχρι τώρα, εἶναι ἡ πιὸ μεγάλη καὶ πιὸ τραγικὴ περὶοδος ποὺ μέσα στὸ καμίνι τῆς τὸ φλογερὸ ἔχουν χαλκευθεῖ οἱ φωτισμένες συνειδήσεις τῶν Νεο—Ἑλλήνων. Δεύτερο κέντρο πίστεως τοῦ στρατοῦ μας εἶναι μιὰ νέα κοινωνικὴ ἀνοιξίς, ποὺ νὰ φέρῃ τὴ χαρὰ καὶ τὸ γέλοιο σ’ ὅλους τοὺς Ἕλληνες. Ἀνάλογα μὲ τὴν ἡθικὴ καὶ μορφωτικὴ ἀξία, ὁ κάθε Ἕλληνας θὰ πάρῃ τὴ θέσιν του. Οἱ διάφορες κοινωνικὲς ἀντιθέσεις καὶ ἀνισότητες, ποὺ δημιουργοῦν τόσα ζητήματα καὶ ἀνοίγουν τραύματα βαθεῖα σὲς συνειδήσεις καὶ στὸ ὑποσυνείδητο τοῦ λαοῦ, θὰ λείψουν, μὲ μιὰ τίμια καὶ δίκαια τακτοποίηση. Μέσα στὰ πλαίσια δὲ μιᾶς Μεγάλῃς Πατρίδος ὅλο αὐτὸ τὸ εὐγενεῖς ἑλληνικὸ ὄνειρο δὲν μπορεῖ νὰ μὴ γίνῃ πραγματικότης σιγὰ—σιγὰ. Αὐτὸς ὁ νέος στρατὸς κι’ ὁ χθρσινὸς τῆς Κλεισούρας καὶ τοῦ Ἰβάν, θὰ εἶναι οἱ νέοι φωτεινὲς ψωφοφόροι. Ἐμαθὰν νὰ χειρίζονται ἄριστα τὴ λόγχη καὶ νὰ τραγουδοῦν αὐτὸν τὸν παιᾶνα τῆς νίκης καὶ τῆς ἐλευθερίας. Ἐκαμαν τὸ δάσκαλο τῆς λευτεριάς καὶ τῆς τιμῆς ἐπάνω σὲ κορφές καὶ σὲ κάμπους. Τὰ διδάγματά τους γιὰ τὴν Ἀρετὴ καὶ γιὰ τὴ Δικαιοσύνη σὰν ἑπιτάγματα πνεύματα τὰ σκόρπισαν ἀπὸ τὰ χιονισμένα φαράγγια καὶ πρὸς τὸ Λαό μας καὶ πρὸς τὴν κατάκοπη ψυχὴ τῆς ἀνθρωπότητος. Κι’ ἀπτόητοι καὶ ἀγέρωχοι σὰν Ἀρχάγγελοι στὴν κατάπληκτη οἰκουμένη ἔφεραν πάλι καὶ φέρνουν ἀκόμη τὰ παρήγορα καὶ ζωογόνα μηνύματα αἰσιοδοξίας καὶ χαρᾶς, γιὰ ἓνα μέλλον τοῦ ἀνθρώπου εὐτυχισμένο καὶ πολιτισμένο. Πὼς λοιπὸν αὐτοὶ οἱ ἥρωες, αὐτοὶ οἱ λιονταρόψυχοι γίγαντες τῆς Δευτεριάς, δὲν θὰ μπορέσουν μεθαύριο, σὰν θὰ κοπάσῃ ἡ θύελλα τοῦ πολέμου νὰ χειρισθοῦν μὲ τὴν ἀνάλογη σύ-

Ο ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΠΡΑΞΗ

Αποτελεί πρώτιστον καθήκον μὰ καὶ δικαίωμα τῶν ἐργαζομένων, ἡ συνδικαλιστικὴ ὀργάνωσις τούτων καὶ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἀγώνος των γιὰ νὰ ὑπερασπίσων τὰ δικαιώματά των. Εἶναι τοῦτο πρώτιστον ἀναφαίρετον δημοκρατικὸν δικαίωμα, τὸ ὅποιον κατέκτησαν οἱ ἐργαζόμενοι μὲ σειρὰν σκληρῶν ἀγώνων καὶ θυσιῶν καὶ τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ βασικὸν στοιχείον διὰ τὴν σύνθεσιν ἀληθῶς πολιτισμένης κοινωνίας.

Δύο κυρίως εἶναι τὰ στοιχεῖα τῆς ἀπαραίτητα διὰ τὴν συνεπὴ καὶ δημιουργικὴν συμβολὴν καὶ λειτουργίαν τῶν συνδικάτων: Πρῶτον ἡ καλὴ ὀργάνωσις τούτων καὶ δεῦτερον ἡ ὑπαρξίς ὑγειοῦς συνδικαλιστικῆς συνειδήσεως εἰς τὰ μέλη καὶ στελέχη. Εἰς τὸ παρὸν θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ τὸ ζήτημα τῆς συνδικαλιστικῆς συνειδήσεως.

Τελευταίως ἀκούμε πολὺ συχνά, καὶ εἶχμε καὶ ἐδῶ κάποτε, ὅτι ἄλλο πάλληλα κύματα ἀπεργιῶν ξεσποῦν καθημερινὰ στὶς δημοκρατικὰς χώρας τῆς Δύσεως. Μία πολὺμορφος προσπάθεια μὲ πρόσχημα ἠθικὴν

νεύση καὶ πολιτικὴ σοφία τὸ τίμιον καὶ θεῖον ὄπλον τοῦ εἰρηνικοῦ πολίτη—πὺν λέγεται «ψηφός»· Γιὰ μᾶς εἶναι ἀκλόνητη πεποίθησις, πῶς ἡ πολιτικὴ ὠριμότης τοῦ λαοῦ μᾶς ἔχει συντελεσθῇ κατὰ ἓνα τρόπο τέλειο. Γι' αὐτὸ καὶ βλέπουμε ἀπὸ τῶρα μαζὶ μὲ τ' ἀτρόμητα αὐτὰ παιδιὰ πῶς ὁ νέος ἑλληνικὸς πολιτισμὸς πὺν θὰ δώσῃ τὸν τόσο ποθητὸ γλυκόχυμο καρπὸν του, τὸν νέον ἠθικὸν ἀνθρώπινον τύπον, πρότυπον γιὰ ὅλους τοὺς λαούς, θὰ γίνῃ ἀλήθεια. Οἱ Μαραθῶνες, μάθειτε, γεννοῦν τοὺς Παρθενῶνες. Ἔτσι τραγουδάει ὁ ἀθάνατος Βάρδας τοῦ γένους Κωστής Παλαμᾶς. Καὶ θὰ γίνῃ καὶ τ' ὄνειρον τοῦτο πραγματικότης. Ὁ στρατὸς μας πὺν τώρα πετάει ἀπὸ νίκη σὲ νίκη, πονεμένος ἐνάρετος, τίμιος, περήφανος, ἀξιοπρεπὴς καὶ ἠθικὰ δυνατός, σὰν θὰ καθαρίσῃ τὴν χώρα ἀπὸ τὴν σλαυοκομμουνιστικὴν λέπρα, θὰ ἐπιδοθῇ ἀμέσως στὰ εἰρηνικὰ νέα του δημιουργικὰ καθήκοντα, μὲ τὴν ἴδια θέρμη, τὸν ἴδιον παλμὸν τὸν ἴδιον ἐνθουσιασμόν, τὸν ἴδιον ἔρωτα τὴν ἴδια πίστιν.

ΑΠΟΣΤ. Ν. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ
Γενικὸς Γραμματεὺς Φιλελευθέρων
Νεολαίας Γερανίου—Μοδίου

τὴν καλλυτέρευσιν τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἐργαζομένων, ἀλλὰ μὲ βέβαιον σκοπὸν καὶ ἀποτέλεσμα τὴν ἐξαθλίωσιν των, φαίνεται νὰ ἔχει ἀναλυθῇ ἀπὸ μίαν ἡγεσίαν ἡ ὁποία οὐσιαστικῶς φαίνεται ν' ἀπεβλέπει εἰς κάθε ἄλλο παρὰ συνδικαλιστικὸν σκοπὸν καὶ νὰ κατευθύνεται κατὰ ἄλλο παρὰ ἀπὸ συνδικαλιστικὸν πνεῦμα. Οἱ ἀπεργίαι αὐτὲς καὶ τὰ συμπτώματά φαίνεται νὰ ἔχουν σὲ τελευταία ἀνάλυσιν σκοποὺς καὶ ἐπιδιώξεις καθαρῶς πολιτικοῦς. Οἱ ἀπεργίαι αὐτὲς λέγονται «πολιτικὲς ἀπεργίαι» καὶ εἶναι μέσον πολιτικοῦ ἐκβιασμοῦ ἀπὸ μίαν μειοψηφίαν κατὰ τῆς πλειοψηφίας, καὶ μὲ βέβαιον καὶ φυσικὸν ἀποτέλεσμα τὴν χειροτέρευσιν τῆς θέσεως τῶν ἐργαζομένων καὶ τὸν ἐκφυλισμὸν τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος. Ἐχομεν στή περίπτωσιν αὐτὴ ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἐργατικῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς, ὅχι πᾶς ἀπὸ τὸν ἐργοδότην, ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς ἐργατοκαπιθάλους. Ἔτσι κατήντησε νὰ ἐκφυλισθοῦν καὶ νὰ διασπασθοῦν τὰ ἐργατικά συνδικάτα μὲ ἀφαιτηρίαν πάντοτε τὴν προσπάθειαν τῶν κομμουνιστῶν νὰ τὰ θέσουν ὑπὸ τὴν καθοδήγησίν των.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἀξίζει ν' ἀναφέρωμεν τὸ μεγάλο καυγὰ μετὰξὺ Λενίν καὶ Ρόζας Λούξεμπουργκ ἀρχηγῶν τοῦ Γερμανικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος μᾶζι μὲ τὸν Κάρλ Λίμπνεκτ, στὰ τέλη τοῦ 1918 κατὰ τὸν ὅποιον ὁ μὲν Λενίν ἐτάχθη ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς ἀπεργίας ἡ δὲ Ρόζα κατὰ. Πάντως τὸ οὐσιαστικὸν ζήτημα εἶναι ὅτι τελικὰ ἡ τακτικὴ αὐτὴ τῶν κομμουνιστῶν ὁδήγησε εἰς διάσπασιν τὴν ἴδια τὴν ἐργατικὴν τάξιν, καὶ ἐματαιώσῃ τὴν ἐπιτυχίαν σοβαρῶν ἄ-

ληθῶς προοδευτικῶν ἐπιδιώξεων.

Κατὰ τὴν γνώμην μας λειπὸν ἡ πολιτικὴ ἀπεργία πρέπει ν' ἀποκηρυχθῇ ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ συνδικάτα. Καὶ πρώτη προϋπόθεσις γιὰ νὰ γίνῃ τοῦτο εἶναι νὰ κηρύξουν μὲ ἔργα καὶ ὅχι μὲ λόγια, γιὰ τι χορτάσαμε ἀπ' αὐτὰ, τὴν ἀνεξαρτησίαν των ἀπὸ κάθε κόμμα.

Εἰς χώρας δημοκρατικὰς, τὰ πολιτικὰ φρονήματα κάθε μέλους τοῦ συνδικάτου δὲν πρέπει ν' ἀποτελέσουν στοιχείον καθορίζον τὴν δρᾶσιν του ἐντὸς τοῦ συνδικάτου. Κομματισμὸς μέσα στὸ συνδικάτον σημαίνει διάσπασιν καὶ ἐκφυλισμὸν τοῦ συνδικαλισμοῦ. Ὅταν ἡ ἐργατικὴ τάξις γίνεταί τυφλὸν ὄργανον ἐνὸς πολιτικοῦ κόμματος τότε σημαίνει ὅτι εἶναι ἀνίκανη νὰ κρατήσῃ τοὺς ἀγῶνας τῆς εἰς τὴν ὀρθὴν γραμμὴν καὶ συνεπῶς νὰ ἐπιτύχῃ τὶς ἐπιδιώξεις τῆς. Καὶ στή περίπτωσιν αὐτὴ θὰ πρέπει νὰ καταλογίσῃ σ' αὐτὴν τὴν ἴδια τὶς εὐδύνες τῆς ἀποτυχίας.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ, καλὸν θὰ εἶναι ν' ἀναλύσωμε ἐν συντομίᾳ τὶς ἀποφείεις τῆς κομμουνιστικῆς πολιτικῆς. Ὁ κομμουνισμὸς ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ἐργατικὴ τάξις εἶναι ἀντικείμενον ὡμῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀπὸ τοὺς κεφαλαιοκράτας καὶ ὅτι πρέπει οἱ ἐργάτες νὰ ἐνωθοῦν ὑπὸ τὴν καθοδήγησίν του διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῶν κεφαλαιοκρατῶν καὶ τὴν ἐπιβολὴν τῆς «δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου». (Τελευταίως προέβη εἰς φραστικὰς διορθώσεις ὡς «λαοκρατία κλπ.»). Ἀπὸ αὐτὴν τὴν βάσιν ἐκκινώντας ἐπιβάλλει ὡς ὀρθὴν τὴν πολιτικὴν του κυριαρχίαν ἐπὶ τῶν συνδικάτων καὶ φυσικὰ ἐξωθεῖ ταῦτα εἰς πολιτικὰς ἀπεργίας διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν του.

Πᾶς εἶναι ἡ ἀπάντησις σ' ὅλα αὐτὰ:

Τὸ θέμα εἶναι πολὺ εὐρύ καὶ θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ εἰς τὸ ἐπόμενον. Σήμερον θ' ἀρκεσθῶμεν εἰς μερικὰς οὐσιώδεις παρατηρήσεις:

Πρῶτον: Τὰ συνδικαλιστικὰ στελέχη καὶ μέλη πρέπει νὰ κατευθύνωνται εἰς τοὺς ἀγῶνας των ἔχοντας πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὰ ὑγιὰ συμφέροντα τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

Δεύτερον: Πρέπει νὰ ἔχουν πλήρη συνείδησιν τοῦ γεγονότος ὅτι στὶς δημοκρατικὰς χώρας μόνον διὰ τῆς πολιτικῆς δράσεως ἐπιτρέπεται ν' ἀπεβλέψουν εἰς κοινωνικοοικονομικὰς μεταβολὰς (Ἀγγλία, Ἀμερική).

Τρίτον: Ὅτι ὅταν τὰ συνδικάτα ἀναπτύσσων δρᾶσιν ἀντιτιθεμένην εἰς τὸ ἐθνικὸν συμφέρον καὶ τὶς ἀντικειμενικὰς οἰκονομικὰς δυνατότητες τοῦ τόπου, ὅτι τότε ἀναγκαιῶς καταλήγουν εἰς διάσπασιν καὶ ἀποτυχίαν.

Γ. Γ. Π.

Ὁ δαίμνηστος Ἐθνάρχης Ἐλευθέριος Βενιζέλος φωτογραφούμενος μετὰ Κρητικοῦ βρακοφόρου.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ

Ἡ ἄφιξις σας στήν πολυβασανισμένη χώρα μας διὰ τήν ἐδελοντικήν ἐκτέλεσιν τῶν ἱερῶν πρὸς τήν πατρίδα μας ὑποχρεώσεών σας, μᾶς γεμίζει χαρὰ καὶ περιφάνεια ἀγαπητὴ Λευτέρη.

Εἶναι φυσικὸν εἰς μίαν εὐγενῆ ψυχὴ καὶ εἰς ἓνα ὑψηλόφρων πνεῦμα νὰ φωλιάζουν τέτοιοι πόδοι καὶ τέτοια ἰδανικά.

Τέτοιοι πόδοι καὶ τέτοια ἰδανικά νὰ εἴσασστε ἀπολύτως βέβαιος, ὅτι φωλιάζουν καὶ μέσα στίς δικές μας ψυχές μετὰ τὴν ἴδια ὁρμὴ καὶ δύναμη.

Μετὰ τὴν πράξη σας αὐτὴ διακηρύττετε ἐμπράκτως ὅτι εἴμεθα ὅλοι στρατιῶται τῆς ἀγωνιζομένης πατρίδος μας καὶ ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ ἀληθῶς ὑψηλὴν τιμὴν διὰ κάθε τίμιον Ἕλληνα.

Ὁ "Μαχητὴς", γεμάτος ἀπὸ τὸν ἴδιο ὑπέροχο παλμό, διερμηνεύοντας τὰ ταυτούσια φρονήματα τῶν εὐγενῶν νέων τῆς Φιλελευθέρας Νεολαίας σᾶς εὐχεται μ' ὅλην τὴν εἰλικρινὴ καὶ ἄδολη χαρὰ τὸ "Καλῶς Ἠλθαστε".

Θὰ σᾶς ἀναμένωμεν γιὰ νὰ σᾶς ὑποδεχθῶμεν καὶ νὰ σᾶς φιλοξενήσωμεν καὶ εἰς τὴν ἰδιαίτεράν μας πατρίδα.

ΤΗΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΦΙΛΕΛ. ΝΕΟΛΑΙΑ ΧΑΝΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΥ

Ὑπὸ τοῦ νέου Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἐστάλη τὸ κάτωθι τηλ)μα πρὸς τὴν Φιλελ. Νεολαίαν Χανίων:

Τηλεγράφημά σας βαδύτατα μετὰ συνεισφοράς. Ἀπείρως εὐχαριστῶ.

ΕΛΕΥΘΕΡ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἐπίσης ἐστάλη πρὸς τὴν Φιλ. Νεολαίαν Καστελλίου τὸ κάτωθι τηλ)μα:

Βαδύτατα συγκεκινημένος ἀπὸ τηλ)κάς εὐχάς σας ἀπείρως εὐχαριστῶ ὑμᾶς καὶ δι' ὑμῶν ἅπαντας φιλελ. ὁργανώσεις σας.

ΛΕΥΣΙΕΡΗΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΠΟΘΟΣ ΚΑΙ ΠΟΘΟΣ

"Ἐλεγα νὰ μουν ἔτσι γεννημένος
δίχως πατέρα, ἀδέρφια, σπιτικό
καὶ σ' ἓνα κόσμῳ ἀπόμακρο κρυμμέ-
[νος

ἄγνωρος μετὰ στὴ γῆς νὰ κατοικῶ.

Νὰ μὴν κρατεῖ τῆς σκέψης μου τὰ
[δάθη

κάποιοι καὶ μὲς νοσταλγικοῦ πνοῆ.

"Ἐρμη ψυχὴ νὰ θούλιαζε στὰ πάθη
καὶ ἄδεια νὰ μένη πίσω μου ἡ ζωὴ
δίχως παλιὰ, δίχως χαμένα...

Τὸν ἴδιο δρόμο μόνο μὲς φερέ
νὰ πέρναω καὶ γιὰ μένα
ποτὲ ἄς μὴν ἦταν θλίψη γῆς χαρά...

ὦ ! μὰ πιδόμορφο ποῦ θάταν σὲ μὴν
[ἄκρια

χωμένο ἓνα σπιτάκι ἐρημικό...

Θὰ χύνη ἀπ' ἐξω ἡ νύχτα μαύρη
[δάκρυα

καὶ μέσα ἐκεῖ θὰ νάβη φῶς γλυκό.

Σὰν στρέφω ἀπὸ τὴν πάλιν ἀργὰ τὰ
[δράδια

νὰ θρίσκω μὴ συντρόφισσα γλυκεῖα

ποῦ ξαίρει μετὰ χαμόγελα καὶ χάδια

τὴν ἔγνοια νὰ μοῦ διώχνη τὴν κα-
[κίαν

Θὰ λέω κάποια ἱστορία παλιωμένη
στὸ τζάκι π' ἀπαλὰ θὰ μᾶς γελᾷ
θὰ ράβη ἐκεῖνη δίπλα μου σκυμένη
καὶ στὴ γαλήνη ὁ χρόνος θὰ κυλᾷ...

Ν. ΑΓΓΕΛΗΣ

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΙΣ

Βάσει τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ
διετέθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου
Γεωργίας: 455 ἑκατομμ. διὰ
τὴν κατασκευὴν Δασικῶν κτιρί-
ων. 250 ἑκατομμύρια διὰ μετα-
βατικὰ ἀγροτικά σχολεῖα. 230
ἑκατομμύρια διὰ Γεωργικὰ ἐπι-
δείξεις 100 ἑκατομμ. διὰ τυρο-
κομικὰ σχολεῖα.

ΑΝΟΡΘΩΤΑΙ

Κατὰ τὴν παραμονὴν των εἰς
τὸ Καρπενήσι ἔκαυσαν τὰ Δημό-
σια Καταστήματα καὶ τὰ παρα-
πήγματα τῶν συμμοριοπλήκτων.
Ἀπήγαγον 1200 νέους καὶ νέ-
ες καὶ 500 ἄλλοι κάτοικοι διὰ
νὰ ἀποφύγουν τὴν ἀπαγωγὴν ἀ-
πέθαναν ἀπὸ τὸ κρύο καὶ κατε-
χώθηκαν ἀπὸ τὰ χιόνια....

ΠΕΝΘΗ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΚΑΛΛΙΝΗΣ

"Έτσι ξαφνικά μ'ας ήρθε τὸ μήνυ-
μα τὸ σκληρὸ κι' ἀναπάντεχο γιὰ
τὸ θάνατο τοῦ καλοῦ μας Χριστό-
φορου, ποὺ νοσηλευόταν τώρα καὶ
λίγο διάστημα στὴ «Σωτηρία» ποὺ
ἀκόμα νὰ τὸ πιστέψουμε δὲν μπο-
ροῦμε. Νὰ ἔπαψε τάχα νὰ ζῇ στὸν
κόσμο ποὺ κι' ἐμεῖς ζοῦμε; Νὰ μ'ας
ἄφισε τόσο γρήγορα γιὰ νὰ τρέξῃ
νὰ βρεθῇ κοντὰ σ' Αὐτὸν ἀπ' ὅπου
ξεκίνησε ὁ Ἄνθρωπος; Τὸ ξεμά-
κρεμα τοῦ ἀνθρώπου ἀπ' τὸν δημι-
ουργό του τὸν ἔκανε νὰ διαστῇ τό-
σο γιὰ νὰ ξαναγυρίσῃ κοντὰ του;
Ἴσως. Ὅ,τι ὅμως κι' ἂν κάνουμε
πῶς θὰ πιστέψουμε μ'ας φαίνεται ἀ-
νεξήγητο. Ὁ Χριστόφορος πέθανε.
Στὰ εἴκοσι χρόνια τοῦ μ'ας χαιρέ-
τησε κι' ἔφυγε, δὲν πρόκειται πιά
νὰ τὸν ξαναδοῦμε.

Ἡ ἀγνή κι' εὐγενικὴ ψυχὴ του,
ἡ ἀπέραντη καλωσύνη ποὺ πληροῦ-
σε τὸν ἐσώτερο κόσμο του, ἡ ἀγά-
πη πρὸ πάντων ποὺ διέκρινε κάθε
πράξη καὶ λόγο του σύνθεταν τὸν
ὀλοκληρωμένο καὶ τέλειο χαρακτή-
ρα του. Ὁ Χριστόφορος ἦταν ἀπὸ
τοὺς σπάνιους ἐκείνους νέους ποὺ
συντανᾶ κανεὶς στὴ σημερινή μας
κοινωνία. Τὸ ἦθος του τὸν διέκρινε
παντοῦ καὶ πάντοτε Ἡ ἀξιοπρέ-
πειά του, ἡ φρονιμάδα καὶ ἡ σεμνό-
τητα ποὺ πάντα τὸν συνόδευαν, τὸν
ἔκαναν σεβαστὸ καὶ ἀξιαγάπητο σὲ
ὅλους. Τὸ γέλοιό παντοῦ σκόρπαγε
μὲ τὸ ἀπονήρευτο ἀστεῖο του, τὴ
χαρὰ διαλαλοῦσε μὲ τὴν παρουσία
του, τὴν εἰλικρίνειαν ἄφηνε νὰ ξε-
χυθῇ πλούσια σὰν μ'ας μιλοῦσε μὲ
τὴν παιδιότικη ἀφέλειά του, τὸ
χαμόγελο ἀπροσποίητο ἀνθίξε στὰ
χεῖλη του σὰν τὴν παντοτινὴ τὴν
αἰώνια ἀνοιξή ποὺ ὑπάρχει σὲ κό-
σμους παραμυθένιους. Γιὰ τοῦτο κι'
ἡ λύπη ποὺ μ'ας ἔφερε ἡ θεία καὶ
ἀνεξήγητη βουλή μὲ τὸ κόψιμο τὸ
πρόωρο τοῦ νήματος τῆς ζωῆς του
στάθηκε γιὰ μ'ας τόσο ἀπέραντη.
Ἐνα κενὸ δημιούργησε μέσα μ'ας
ποὺ δὲν ξαναπληρώνεται, γιατί ἦταν
γεμάτο μὲ τὴ ζεστασιά τῆς δικιά
του μὲ τὸ αἶσθημα τῆς ἀνθρωπιάς
ποὺ χάριζε καὶ σὲ μ'ας τοὺς φίλους
του.

Τώρα ἐκεῖνος δὲ ζῇ, τὰ δικὰ μας
τὰ λόγια δὲ θὰ φτάσουν ποτὲ γιὰ
ν' ἀκουστοῦν μέχρι τὸν τάφο του.
"Ας εὐχηθοῦμε μόνο ν' ἀκουστῇ ἡ

ΣΤΟΥΣ ΓΕΝΝΑΙΟΥΣ ΜΑΣ

Τὸν θάνατο τὸν ἀψηφᾶς "Ἑλληνα νεανία
γιατὶ ἀγαπᾷς τὴ λευτεριά δὲν ζῇς στὴν τυρρανία
Δὲν σὲ τρομάζουν Βούλγαροι, δὲν σὲ τρομάζουν Σλαβνοὶ
οὔτ' ἡ φωτιά ἡ ἀπαίσια π' ἀντάρτης μ'ας ἀνάβη.

Τὸ βάρβαρο μαχαίρι τοῦ ἐσὺ δὲν λογαριάζεις
γιατὶ εἶσαι "Ἑλληνας τρανὸς καὶ τὸν ἐχθρὸ σπαράξεις,
Καὶ νέες δόξες δὲν ξεχνᾷς στὸ λιάβα σου νὰ ὑφαίνης
μὲς στοὺς αἰῶνες ὅπου ζῇς στὰ χρόνια ποὺ διαβαίνεις.

Τις μέρες τῆς ἀπάντεχης τῆς μαύρης προδοσίας
τοῦ νέου γιανιτισμοῦ, τοῦ ὀλισμοῦ, τῆς βίας,
στὰ καμποβούνια ἀδιάκοπα προδότες κυνηγᾷς.
Τὸ αἷμα σου διὰν χύνεται "Ἡρώα δὲν βογγᾷς.

Α. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΜΑΣ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Γ. ΒΙΡΟΥΡΑΚΗΣ

Δεκανεὺς

ἐκ Λουτρακίου Κυθωνίας

Ἐφονεύθη κατὰ τὴν κατάληψιν
τοῦ ὑψώματος «Ὁσμανῆκος»
περιοχῆς Ἐδέσσης.

δέσή μας ἀπ' τὸν Πανάγαθο Θεὸ
ν' ἀναπάψῃ τὴν ψυχὴ τοῦ καλοῦ
μας φίλου καὶ νὰ δώσῃ λίγη παρη-
γοριά στοὺς ἀπαρηγόριτους γονεῖς
καὶ τ' ἀδέρφια του ποὺ τοὺς στέρη-
σε τέτοιον δλαστὸ γιὰ νὰ τὸν πάρῃ
κοντὰ του.

Α.Γ.Κ.

Σ' ΑΥΤΟΥΣ
ΠΟΥ ΠΟΛΕΜΑΝ

Χωρὶς νὰ λογαριάζουν κόπους ἢ
θυσίες, χωρὶς δυσταγμοὺς ἢ λιπο-
ψυχίες, οἱ **Μαχηταὶ τῆς Νέας**
Ἑλλάδος, τὰ ὑπέροχα Ἑλληνικά
Νιάτα, ἔχουν ἀναλάβει τὸν τραχὺ
ἀγῶνα τῆς ἐξοντώσεως τοῦ ξενοκι-
νήτου συμμοριτισμοῦ.

Οἱ στρατιῶται μ'ας πιστεύουν ὅτι
πολεμοῦν ὑπερασπίζοντας τὴν ὑπό-
στασιν τῆς πατρίδος μας, τὴν ἀνε-
ξαρτησίαν τῆς καὶ τὰ ἰδανικά γιὰ
τὰ ὅποια ἔχουμε μάθει νὰ ζοῦμε,
ἀλλὰ καὶ νὰ πεθαίνουμε.

Ἀντιμετωπίζομεν σὰν πραγματι-
κοὶ ἄνδρες τὸ πεπρωμένον μας. Ἀ-
πεδέχθημεν πάντα μὲ θάρρος καὶ
τις μεγαλύτερες δοκιμασίες τις ὁποῖ-
ες ἡ μοῖρα μ'ας ἐπεφύλαξε. Γιατὶ
γνωρίζομεν ὅτι τὸ νὰ ὑποκύβῃ κα-
νεὶς εἰς ἐκδράρους κατακτητὲς ἢ
ἐξηγριωμένους Γεννητσαῖρους, ση-
μαίνει παντοτινὴ καταδίκη καὶ θ-
νείδος. Ὅτι συμβαίνει σήμερον πί-
σω ἀπὸ τὸ «σιδηροῦν παραπέτασμα»
ἀποβλέπει εἰς τὸν ἀφανισμόν καὶ
τὴν ἐκμηδένισιν τῶν ἐλευθεριῶν καὶ
τῆς ὑποστάσεως τῶν λαῶν αὐτῶν.
Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν θὰ συμβῇ στὴν
Ἑλλάδα **Ποτὲ!** Ἐφ' ὅσον θὰ κα-
τοικοῦν **Ἕλληνες.**

Η ΑΡΝΗΣΙΣ ΠΟΥ ΕΚΥΒΕΡΝΗΣΕ

4ον

Η ΑΡΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

Είναι τόσοι πολλοί αἱ ἐκφάνσεις, με τὰς ὁποίας ἐξεδηλώθη ἡ ἀρνήσις, ἡ ἀποστασία ἀπὸ τὴν χριστιανικὴν πίστιν εἰς τὸν τόπον μας, ὥστε δὲν προφθάνομεν νὰ τὰς ἀπαριθμήσωμεν ὅλας. Θὰ ἀφήσωμεν λοιπὸν τὴν ἀρνήσιν εἰς τὰ γράμματα, τὴν τέχνην, τὸν τύπον, τὰς διαφόρους ἐκδηλώσεις τῆς «πνευματικῆς» ζωῆς τοῦ τόπου. Δὲν ἠμποροῦμεν, ὅμως, νὰ μὴ ἀναφέρωμεν τὸ θλιβερόν, τὸ τραγικὸν πρᾶγμα κατάντημα, τὸ ὁποῖον ἐνεφάνισεν ἡ ἐκπαίδευσις εἰς τὴν Ἑλλάδα. (2)

Βεβαίως, δὲν ἔλειψεν ὁ κλῶς ἐκπαιδευτικὸς, ὁ δάσκαλος μετὰ τὸν θεῖον ζῆλον καὶ τὴν ὁλόφυχον αὐτοσύνην, ποῦ ἐπιτελεῖ τὸ καθήκον του χωρὶς νὰ ἀποθαρρύνεται ἀπὸ τὴν ἀδιαφορίαν μετὰ τὴν ὁποίαν τὸν περιβάλλει ἡ κοινωνία, ἀπὸ τὴν ἀναληθείαν τῆς πολιτείας, ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν ἐξοχλίωσιν καὶ τὴν πείνα ἀκόμῃ. Οἱ καλοὶ δάσκαλοι, οἱ καλοὶ ἐκπαιδευτικοὶ γενικώτερα, ὑπάρχουν βεβαίως καὶ εἰς τὰς ἡμέρας μας καὶ ὄχι καὶ εἰς τὸσον μικρὸν ἀριθμὸν, καὶ τοὺς ὀφείλει τὸ ἔθνος εὐγνωμοσύνην καὶ ἡ κοινωνία μας τιμὴν καὶ ἀγάπην καὶ τὸ κράτος ἐμπρακτον ὑποστήριξιν. Ἀλλὰ καὶ ὁ τύπος τοῦ δασκάλου, ὁ ὁποῖος πηρέσθη ἢ καὶ ἐλθρομένησε, ἢ καὶ ἀναφρανδὸν ἡγνήθη καὶ ἀρνεῖται τὴν ἱεράν ἀποστολὴν του, τί μᾶς ἐστοίχισε! Ἀλλοτε ὑπὸ τὴν μορφήν στείρας προγονοπληξίας νεκροῦ συντηρητικισμοῦ, ποῦ ἐχθρεῖται τὸν Χριστιανισμόν, διότι τὸν ἐνοχλεῖ εἰς τὴν νεκρὰ ἀρχαιολατρεῖαν του, λατρεῖαν τοῦ γράμματος καὶ τῶν λέξεων, χωρὶς καμμίαν κατανόησιν τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ. Ἀλλοτε μετὰ ὑποθετικὸν «νεωτερισμόν» τῶν ὁποίων τὴν ἐννοίαν, καὶ πολὺ ὀλιγώτερον τὴν βαρύτητα, προεήλως δὲν ἠμπόρεε νὰ ἀντιληφθῇ. Καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις, ὁ ἀρνητικὸς δάσκαλος, δὲν ἐτίμησε τὴν ἀποστολὴν του, δὲν ἐγένε δημιουργὸς τοῦ μέλλοντος τῆς φυλῆς. Ἐστάθη εἰς τὴν ἀρνήσιν, εἴτε μετὰ τὸ πρόσχημα τοῦ κλασικισμοῦ, εἴτε ἐν ὀνόματι τῶν νέων ἰδεῶν, ὁ ἴδιος πάντοτε ἀρνητικὸς, μετὰ τὴν ἰδίαν πάντοτε ἀδυναμίαν νὰ κατανοήσῃ τὴν ὀργανικὴν ἐνότητα εἰς τὴν ὁποίαν συνυφαίνεται τὸ ἐκαστοτε παρὸν μετὰ τὸ παρελθόν,

τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ αἰτία. Μετὰ τὴν ἰδίαν πάντοτε ἀνικανότητα νὰ νοιώσῃ τὸν πλῆμὸν, τὴν ὀνειροπόλησιν, τὸν τόνον, τὴν προσταγὴν, ἐπὶ τέλους, τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ! Καὶ ἔτσι ἐφθάσαμεν εἰς τὸν, κάθε ἄλλο παρὰ σπάνιον, δυστυχῶς, τύπον τοῦ σχολείου, ὅπου μερικοὶ διδάσκαλοι χωρὶς ἠθικὸν ἔρμα, χωρὶς πραγματικὴν μόρφωσιν, ἡμιμαθεῖς, μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ Φρόντ ὡς μαγικὴν λέξιν ποῦ δικαιολογεῖ τὰ πάντα, ἀνιστόρητοι, χωρὶς νὰ ξέρουν καὶ οἱ ἴδιοι τί ζητοῦν, χωρὶς ἐπαφὴν μετὰ τὴν ψυχὴν τοῦ παιδιοῦ, ξεριζώνοντες, ζεματίζουν τὸ λουλουδί ποῦ μόλις ξεπετάγεται, δηλητηριάζουν, ὁδηγοῦν ἐκεῖ ὅπου ὅλοι μας βλέπομεν, ὅτι ὁδηγοῦν.

Ἀλλὰ ἅς μὴ ἐπιμείνωμεν περισσὸν διὰ νὰ ἐμφανίσωμεν τὸν τόσον γνωστὸν τύπον τοῦ διδασκάλου, ὁ ὁποῖος νομίζει ὅτι ἀναπληρῶναι τὰ χάσματα τῆς μορφώσεώς του μετὰ τὸ νὰ διακωμωδῇ τὴν χριστιανικὴν πίστιν εἰς τὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα μυρίζουν ἀκίμη τὸ μητρικὸν γάλα. Θὰ ἠθέλαμεν ὅμως, νὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐρριχναν ὅλοι οἱ Ἕλληνες μιὰ ματιὰ εἰς τὰ διδασκτικὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα ἡ Πατρὶς εἶχε δώσει στὰ παιδιά της διὰ νὰ τὰ μορφώσῃ νὰ ἐξυψώσῃ καὶ τὸν ὄψον τὸ φρόνημά των. Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ ἔχει γίνῃ ἐιδικὴ ἐρευνα, τὰ συμπεράσματα τῆς ὁποίας ἐδημοσιεύθησαν εἰς Ἰδιον τεύχος. Θὰ ἔπρεπε νὰ ἐχωμεν ὅλοι ὑπὸ ὄψιν, τὴν ἐρευνᾶν αὐτήν, ὅλοι ὅσοι πονοῦν διὰ τὴν προκοπὴν τοῦτου τοῦ τόπου. Δὲν ἠμπορεῖ δυστυχῶς ἐδῶ νὰ δοθῇ ἔστω καὶ περιληψὶς τῆς ἐρεῦνης αὐτῆς (3).

Θὰ ἔπρεπε ὅλοι νὰ τὴν προσέξωμεν καὶ θὰ ἰδοῦμε ἐκεῖ, μετὰ συγκεκριμένα στοιχεῖα, τί ἐδῶσαμεν ὡς πνευματικὴν τροφήν εἰς τὰ παιδιά μας. τί ἡ Πατρίς, ἡ «πατὴρ» τε καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμωτέρα καὶ ἀγιωτέρα», ἐδίδεν εἰς τὰ παιδιά της διὰ νὰ καταλάβουν τί ἐστὶ τίμιον καὶ σεμνὸν καὶ ἅγιον. Ὑπῆρξεν ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἐλληνικὸν διδασκτικὸν βιβλίον ἦτο τὸ χειρότερον διδασκτικὸν βιβλίον εἰς τὸν πολιτισμένον κόσμον! Φαίνεται ἀπίστευτον ἀλλὰ ὅμως εἶναι πραγματικόν. Εἶναι πραγματικότης ἀπλή. ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ ἐλεγχθῇ ἀπὸ ὁποιονδήποτε, ἐξηγεῖται ἄλλως τε ἢ πραγμα-

ματικότης αὐτή, ἂν κανεὶς λάβῃ ὑπὸ ὄψιν τὰς ὑπερβολὰς εἰς τὰς ὁποίας καταντᾷ κάθε ἰδέα, ὅταν καταπίωνται μετὰ αὐτῇ πρόσωπα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὴν καταλάβουν καὶ ἐπομένως καὶ νὰ ἀντιληφθῶν τὸ μέτρον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τηρήσουν.

ΟΙ «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ» ΗΓΕΤΑΙ

Ἀλλὰ, φυσικὰ, δὲν εἶναι μόνον οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐκπαιδευτικοί. Εἶναι ὅλοι, ὅσοι ἀσκοῦν κάποιαν ἐπιρροὴν εἰς τὴν κοινωνίαν μας, ὅσοι κάπως φαίνονται ὅτι ξέρουν ἢ τι παραπάνω ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Πῶς ἐχρησιμοποίησαν, ὅλοι αὐτοί, τὴν ὑπεροχὴν ποῦ, καλῶς ἢ κακῶς, τοὺς ἀνεγνώριζε τὸ περιβάλλον των;

Δὲν θὰ ξεχάσωμεν—πῶς νὰ ξεχάσωμεν;—καὶ ἐδῶ τοὺς μεγάλους, τοὺς ἀληθινὰ πνευματικοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι εἰργάσθησαν καὶ ἐργάζονται μετὰ πίστιν, μετὰ ἐπίγνωσιν, μετὰ ἀνιδιοτέλειαν, κατὰ τρόπον σεμνὸν καὶ ἀθόρυβον (ἴσως περισσότερον ἀθόρυβον παρ' ὅσον πρέπει) διὰ τὴν πνευματικὴν τροφὴν τοῦ λαοῦ μας. Ἀλλὰ εἶναι καὶ οἱ ἄλλοι, οἱ κύριοι ὑπαίτιοι τῆς σημερινῆς πνευματικῆς καταπτώσεως. Οἱ ἐπιστήμονες ἐκεῖνοι, ποῦ ἠθέλησαν νὰ μεταβάλλουν εἰς κοσμοθεωρίαν τὴν παραστρατημένην των ζωὴν καὶ ἐπροσπάθησαν νὰ κλονίσουν καὶ νὰ ξεριζώσουν ἀπὸ τὴν ψυχὴν τῶν συνανθρώπων των κάθε ἀνωτέραν ἀξίαν. Ἐπιστήμονες μετρίως κατὰ τὸ πλεῖστον ἀξίως, ποῦ ἐπῆραν ὅπως-ὅπως ἕνα χαρτί ἡσυχολοῦντο πολὺ περισσότερον εἰς τὴν ἀερολογίαν, τὸ κουτσομπολιό, τὴν ἀσύδοτον θωμολοχίαν, καὶ ὀλιγώτερον ἢ καὶ κληθόλου μετὰ τὴν πραγματικὴν ἐπιστήμην. Τὰ βιβλία καὶ τὰ περιοδικὰ τοῦ κλάδου των, ἡ πρόσδος καὶ ἡ ἐξέλιξις τῆς ἐπιστήμης, αἱ μεγάλοι κινήσεις καὶ κατευθύνσεις τῆς συγχρόνου διανοήσεως, παρέμεναν δι' αὐτοὺς ἄγνωστα. Ἡρκοῦντο εἰς τὴν μόρφωσιν ποῦ δίνει ἡ ἐφημερίδα, τὸ ἐλαφρὸν περιοδικὸν καὶ τὸ γαργαλιστικὸν ρωμάντσον.

(Συνεχίζεται)

(2) Π. Μελίτη. Πῶς μορφώνονται τὰ παιδιά μας. «Ἀκτίνες» 1945 σ. 210 ἐπ.

(3) Τοιαύτη περιληπτικὴ ἐκθεσις ἔχει δημοσιεῖσθαι καὶ εἰς τὸ Περιοδικὸν «Ἀκτίνες» 1944 σελ. 262 ἐπ.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΛΙΠΟΤΑΚΤΗ

Α'.

«Ο άποθανών δεδικαίωται» — λέγει ένα παλαιό ελληνικό γνωμικό. Γι' αυτό και μες, άφου ζητήσουμε εύλαδικά συγγνώμην από τον νεκρό για την διατάραξη του ύπνου του, θα πούμε λίγα λόγια για τὸ ἡμερολόγιο τοῦ Εὐάγγελου Βαφειώτη πού ζωγραφίζει τὸ δρᾶμα τῆς ζωῆς του λίγο πρὶν κοιμηθῇ τὸν ὕπνο τὸν αἰώνιον.

Θὰ παρακολουθήσῃ λοιπὸν σ' αὐτὸ τὸ ἀναγνώστη· μὲς τὶς σκέψεις του, τοὺς κρυφοὺς στοχασμοὺς του, τὶς διακυμάνσεις τῆς πολυτάραχης ζωῆς του, ὅπως ἀκριβῶς τὶς ἔζησε καὶ τὶς αἰσθάνθηκε ὁ ἴδιος. Αὐτὲς οἱ σκέψεις ἦταν τὸ καταστάλαγμα τοῦ ἐσωτερικοῦ ψυχικοῦ κόσμου του ἀποτελοῦσαν τὰ ἔδωτα τῶν ἀδύτων τοῦ ἴδιου ἐαυτοῦ του καὶ τὶς προώριζε ἀποκλειστικὰ γιὰ τὸν ἐαυτό του. Ὁ ξαφνικὸς θάνατος, δὲν τὸν ἄφησε νὰ τροποποιήσῃ ἐκ τῶν ὑστέρων τὸ ἀπόσταγμα αὐτὸ τῶν καθημερινῶν σκέψεων του.

Μόλις προχθές, ὁ ἥρωας μᾶς ἦταν ἄγνωστος μετὰ τὸ ἀγνώστων καὶ θὰ παρέμενε ἀκόμη, ἐὰν ἕνα τηλεγράφημα τοῦ 513 Τάγματος πρὸς τὴν 31 Ταξιαρχία, καθὼς καὶ ἕνα πτῶμα συμμορίτου πού ἀνευρέθηκε, δὲν τὸν ἀνέσθραν στὴν ἐπιφάνεια Παραθέτομε τὸ τηλεγράφημα αὐτό, ἱκανοποιώντας ἔτσι τὴν περιέργειαν καὶ θε ἀναγνώστου μᾶς :

ΡΑΛΙΟΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΩΣ

ΑΠΟ 513 Τάγμα

ΠΡΟΣ 31 Ταξιαρχίαν

Ὁμάς συμμοριτῶν ἐνέπεσαν 162330 ἡμετέραν ἐνέδραν σημείον 331852 Φουλάρες ΣΤΟΠ. Νεκροὶ συμμοριτῶν ἐπιτὰ ΣΤΟΠ. Ἀνεγνωρίσθη ἐκ στρατιωτικῆς ταυτότητος πτῶμα λιποτάκτου στρατιώτου Εὐαγγέλου Βαφειώτη 677 Α.Ο.Μ. ΣΤΟΠ. Ἐπ' αὐτοῦ ἀνευρέθη ἀρχεῖον ΣΤΟΠ. Ἀναφέρονται ἐγγράφως ΣΤΟΠ.

Ὅπως φαίνεται στίς λίγες γραμμές του, στὸ πτῶμα τοῦ Βαγγέλη ἀνευρέθη ἀρχεῖο, τὸ ὁποῖον—γιὰ ὅ,τι μᾶς ἀφορᾷ—ἀπαρτίζονταν ἀπὸ δύο μέρη : πρῶτα, ἀπὸ διάφορες ἐπιστολές, ἀπὸ τὶς ὁποῖες μαθαίνομε τὴν οἰκογενειακὴ καὶ ἀτομικὴ του ζωὴ καὶ ὕστερα, πού εἶναι καὶ τὸ σπουδαιότερο, ἀπὸ ἕνα βρώμικο, μεκρὸ σημειωματάριο, ὅπου ἔγραφε

κάθε τόσο τὶς ἐντυπώσεις καὶ τοὺς στοχασμοὺς του καὶ πού ἀποτελοῦσε τὸ ἡμερολόγιό του.

Αὐτὲς τὶς ἐπιστολές καὶ τὸ βρώμικο αὐτὸ σημειωματάριο, ὁ ἀναγνώστης μᾶς θὰ διαβάσῃ παρακάτω καὶ νὰ εἶναι βέβαιος, ὅτι θὰ τὸν ἀφήσουμε τελείως μόνο του νὰ κάνῃ ὅποιες σκέψεις θέλει, ἔχοντας γιὰ συντροφιά τὰ δύο αὐτὰ ντοκουμέντα καθὼς καὶ τὴν ψυχὴ τοῦ ἀποθανόντος, ἀπὸ τὴν ὁποία ἐμεῖς ζητήσαμε συγγνώμην γιὰ λογαριασμό του.

1.—Ἡ ζωὴ του μέσα ἀπὸ τὰ γράμματα τοῦ σπιτιοῦ του.

«Παιδάκι μου, γιὰτὶ σὲ τιμωροῦνε; τοῦ ἔγραφε ἡ μάνα του ἀπὸ τὸ Σουφλί. Γιὰτὶ δὲν τιμωροῦνε τὰ ἄλλα παιδιὰ, τοὺς συγχωριανοὺς; Θὰ κάνῃς πάλι τὰ δικά σου. Διορθώσου παιδί μου, γιὰ νὰ ἴδουμε καὶ μεῖς μιὰ μέρα καλύτερη».

Σ' ἄλλο γράμμα : «Τὶ εἶναι αὐτὰ πού λὲς Βαγγέλη, θέλεις νὰ πε-

Ἡ Ἑλλάς εἶναι τὸ ἀκατάλλητο φρούριο κι' ὁ φάρος τοῦ πολιτισμοῦ.

θάνῃ ὁ πατέρας σου; γιὰτὶ θὰ πεθάνῃ ἀπὸ ντροπὴ, ἅμα μάθῃ πὼς ὁ γυιὸς του ἐλιποτάκτησε». (Ὁ πατέρας του ἦταν ἕνας τίμιος ἄθροπος, παλαιὸς δάσκαλος, πρόσφυγας ἀπὸ τὴ Μικρασία, πού ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν Πατρίδα, ἦταν γι' αὐτὸν σωστὴ θρησκεία) «Φθάνει πιά οἱ πίκρες πού μᾶς ἔδωσες. Κάθισε φρόνιμα, γίνε ὑπάκοος. Καὶ πού παιδί μου νὰ θροῦμε ἐμεῖς τὰ λεφτὰ—πρόσφυγες δυὸ φορές—γιὰ νὰ σοῦ στείλωμε; Τὰ ἄλλα παιδιὰ στέλνουν στὰ σπῖτια τους καὶ σὺ μᾶς ζητᾷς; Γιὰ σκέψου τὸ δόλιο τὸν πατέρα σου, νὰ πάρῃ κι' αὐτὸς ἕνα χαρτί πού νὰ τοῦ λέῃ ὁ διοικητὴς τοῦ γυιοῦ του τόσα καλὰ καὶ ἐπαίνους, ὅσα λείει τὸ χαρτί πού στείλανε στὸ συγχωριανό μᾶς, τὸν πατέρα τοῦ Κώστα. Ὁ πατέρας σου θὰ σὲ συγχωρήσῃ γιὰ ὅσα τοῦ ἔκανες, ἂν καὶ σὺ μᾶς τιμῆσῃς.

Σοῦ στέλνω παιδάκι μου, λίγα λεπτὰ πού οἰκονόμησα, ἀλλὰ κύττα νὰ μὴ πίνῃς».

2.—Τὰ παιδικὰ του χρόνια.

Ἡ πολὺ ἀγάπη τῆς μάνας, οἱ κακὲς παρῆες, οἱ ἀσχῆμοι καιροὶ καὶ τὸ κακὸ φυσικό, ἔκαναν τὸ Βαγ

γέλη Βαφειώτη ἕνα νέο τεμπέλη καὶ ἀπρόκοφτο.

Ἦλθεν ἔπειτα τὸ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ὁ καιρὸς πού ἔλη ἡ ἀλητεία ζώστη· κε φυσεκλίκια καὶ παρίστανε τὴν ἀντίστασι καὶ ὁ Βαγγέλης ἡῦρε ὅ,τι ἦταν στὸ στοιχεῖο του

Ἀλλὰ γιὰ λίγο καιρὸ, γιὰτὶ τὰ πράγματα ἡσύχασαν κάπως καὶ ὁ Βαγγέλης γύρισε στὸ χωριό.

Τώρα ἦταν ὅλο συζητήσεις καὶ καυγάδες. Εἶχε κατὶ ἰδέες, πού ἄφηναν τοὺς ἀπλοικοὺς χωριάτες, ὅλους πρόσφυγες, μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα : Πὼς τίχα οἱ Βούλγαροι εἶναι ἀδελφοί μᾶς. Πὼς αὐτοὶ πού ἔσφαξαν καὶ ἔκαψαν τὸ χωριὸ καὶ τὰ ἄλλα χωριά δὲν ἦσαν οἱ σημερινοὶ Βούλγαροι, ἀλλὰ οἱ παλαιοὶ Βούλγαροι πού λέγονταν φασίστες. Πὼς δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς ἐκμεταλλεύωνται, νὰ τοὺς πίνουν τὸν ἰδρωτὰ οἱ πλούσιοι, οἱ μεγάλοι. Καὶ ὅταν ἔκ πληκτοὶ οἱ συγχωριανοὶ τὸν ρωτοῦσαν, πού εἶναι αὐτοὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ μεγάλοι, γιὰτὶ ἔδω στὸ χωριὸ ἔλοι τὰ ἴδια ἔχουν καὶ πιδ καλὰ περνᾷ ἐκεῖνος πού δουλεύει περισσότερο, τότε ὁ Βαγγέλης μὴ ἔχοντας τί νὰ πῇ ἔφυνε καταγῆς—καὶ ἔφευγε μυσμουρίζοντας : «Αἱ βρὲ χαϊδᾷ νια, στραβοὶ γεννηθήκατε, στραβοὶ θὰ πεθάνετε»

Καὶ κάποτε ὁ Βαγγέλης Βαφειώτης ἐκλήθηκε νὰ ὑπηρετήσῃ στρατιώτης.

3.—Ἡ ζωὴ του στὸ στρατό.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς δὲν πέρασε καλὰ ὡς στρατιώτης. Διαρκῶς ἦταν τιμωρημένος καὶ σὲ ὅλα τελευταῖος ἐκτὸς ἀπὸ τὸ συσσίτιο, ὅπου ἦταν πάντα πρῶτος, γκρινιάρης καὶ δυσὰ ρεστημένος.

Οἱ συγχωριανοὶ του ὅμως ἦταν ὅλοι εὐχαριστημένοι. Καὶ μὲ τὰ ὠραῖα ρούχα, τὸ καλὸ φαί, εἶχαν γίνει ἀγνώριστοι.

Ἦλθε ὁ καιρὸς πού τοὺς πῆγαν στὸ Τάγμα. Πάλι ὅλοι, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Βαγγέλη, ἦσαν καλὰ. Σὰν ἀπελπίσθηκε ὁ Διοικητὴς του ὅτι θὰ τὸν κάνῃ στρατιώτη καλὸ, τὸν μετέθεσε. Τὸν ἔστειλε στὰ μεταγωγικά.

Ἐκεῖ τοῦ πῆραν τὸ ὅπλο καὶ τοῦ ἔδωσαν ἕνα μουλάρι, ἀλλὰ καὶ πάλι δὲν τὰ κατάφερε. Ἄν δὲν ἦταν δυὸ ἄλλα παιδιὰ, ὁ Καραγγέλης καὶ ὁ Τσιώμης νὰ φροντίζουν, τὸ μουλάρι θὰ ἔμενε νηστικό καὶ διψασμένο.

(Συνεχίζεται)

ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΚΑ

ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΚΕΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ ΤΟΥ ΦΛΕΒΑΡΗ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ

ΦΛΕΒΑΡΗΣ

Ὁ μῆνας αὐτὸς ἀναζωογονεῖ τὰ μελίσι. Ἀπ' τὸν μῆνα αὐτὸν ἀρχίζουν τὰ μελίσι νὰ ξεδεύουν ὅλο καὶ περισσότερο μέλι, γιὰτὶ ἀρχίζει ἡ βασιλίσσα πιά τὴν γέννα τῆς πού λίγο κατ' ὀλίγο αὐξάνει καὶ στὰ τέλη τοῦ μηνὸς αὐτοῦ, πού ἡ θερμokraσία ἀνεβαίνει καὶ ἄνθη βρῖσκονται πιά ἀρκετά, παίρνει ἀρκετὴ ἀνάπτυξη. Τοῦτο θὰ διαπιστώσωμε ἂν πλησιάσωμε τὰ μελίσι μιά θερμὴ καὶ ἡνέμη μέρα καὶ τὰ δοῦμε νὰ κουβαλοῦνε γύρη. Ἡ γύρη αὐτὴ εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴν ἐκτροφή τοῦ γόνου. Στὸν μῆνα αὐτὸν θὰ περιοριστοῦμε νὰ παρακολουθήσωμε τὴ δουλειὰ τῶν κυψελῶν μας ἀπ' ἔξω, χωρὶς νὰ τὴν ἀνοίξωμε καὶ μόνον ὅταν δοῦμε σὲ καμμιά κυψέλη κανένα ὑποπτό σημεῖο, κανένα δηλ. μελίσιον ἀδρανῆ, νὰ μὴ κουβαλᾷ γύρη, εἴτε καὶ νὰ φαίνεται σὲ καμμιά πόρτα κυψέλης κανένας ζωντανὸς κηφήνας, θ' ἀνοίξωμε τὴν κυψέλη αὐτὴ μὲ μεγάλη προφύλαξη σὲ θερμὴ καὶ ἡνέμη μέρα, γιὰ νὰ δοῦμε τί συμβαίνει, γιὰτὶ ἂν ἀναβάλωμε τὴν ἐξέταση αὐτὴ γιὰ τὴν γενικὴ ἐπιθεώρηση θὰ εἶναι πιά ἀργά. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἐπιθεώρηση αὐτὴ γίνεται παρὰκαίρη, ἀλλὰ προκειμένου νὰ γλυτώσωμε ἴσως μὲ τὴν παρὰκαίρη αὐτὴ ἐπιθεώρηση κανένα μελίσι πρέπει νὰ τὴν κάνωμεν. Κανονικὴ ἐπιθεώρηση μπορεῖ νὰ γίνῃ ὀχι νωρίτερα ἀπ' τὸ πρῶτο δεκαπενθήμερο τοῦ Μάρτη.

Ἄν ἔχωμε ἐπ' σῆς ὑποψία σὲ κανένα μελίσι πῶς μπορεῖ νὰ χι ἔλλειψη τροφῆς πρέπει νὰ τοῦ κάνωμε ἐπιθεώρηση γιὰ νὰ τὸ ἐφοδιάσωμε εἴτε μὲ κανένα τελάρο σφραγισμένο μέλι, ἂν ἔχωμε τέτοιο, εἴτε καὶ μὲ ζαχαρόπλακες ἢ καὶ μὲ μέλι.

Στὴν περίπτωσιν αὐτὴ μπορεῖ με μῖο μὲ τὸ ἀνοιγμα τῆς κυψέλης νὰ καταλάβωμε ἂν τὸ μελίσι μας ἔχη μέλι παρατηρώντας ἀντίμεσα ἀπ' τοὺς διαδρόμους τῶν κηρηθρῶν γιὰ νὰ μὴ τὸ διαταράξωμε ἄσκοπα.

Ἄν πρόκειται νὰ μετατοπίσωμε σ' αὐτὸν τὸν μῆνα κανένα μελίσι σὲ μικρὴ ἀπόσταση μέσα στὸ μελισσοκομεῖο, πρέπει νὰ τοποθετήσωμε, ὕστερα ἀπὸ τὴν μετατόπιση, μπροστὰ ἀπ' τὴν πόρτα, πλάγια κανένα σανιδάκι εἴτε πέτρα ὥστε οἱ μέλισσες, βγαίνοντας ἀπ' τὴν πόρτα ν' ἀντικρῶσιν τὸ ἐμπόδιο αὐτό, νὰ κινεῖται ὅτι ἀλλάξαι τὴ θέσιν τους καὶ νὰ προσανατολισθῶν προτοῦ δηλ. νὰ πᾶνε στὴ βόσκῃ νὰ κάμουν μερικὸς κύκλους προσανατολισμοῦ μπροστὰ ἀπ' τὴν κυψέλη τους, ὅπως κάμνουν οἱ νέες μέλισσες γιὰ νὰ ἀποιτυνώσιν στὸ μυαλό τους τὸ καινούργιο μέρος στὸ ὁποῖο μεταφέρθηκε. Ἄν ἡ μετατόπιση αὐτὴ γίνῃ στὰ τέλη τοῦ μηνὸς ὁπότε ἡ κίνηση τῶν κυψελῶν εἶναι ζωρότερη, πῶ ἀποτελεσματικὸ μέσο, γιὰ νὰ μὴ ἐπιστρέψουν οἱ μέλισσες στὴν παλιὰ θέσιν τους, εἶναι νὰ κλείσωμε τὴν πόρτα τους μὲ χλωρὸ χορτάρι, κι' ἔτσι, κοπιάζοντας ἀρκετὰ γιὰ ν' ἀνοίξουν πέρασμα οἱ μέλισσες, θὰ ἐντυπωθῇ καλύτερα στὸ μυαλό τους ὅτι ἄλλῃ εἶναι θέσιν. Ἄν ἡ μετατόπιση πρόκειται νὰ γίνῃ πολὺ κοντὰ, σὲ πολὺ μικρὴ ἀπόσταση, προτιμώτερο εἶναι κάθε δύο μέρες νὰ κάνωμε καὶ ἀπὸ μιά μικρὴ μετατόπιση μισοῦ μὲν μέτρου ἂν ἔχη κοντὰ καὶ ἄλλες κυψέλες, ἑνὸς δὲ μέτρου ἂν δὲν ὑπάρχουν τέτοιες. Τὸ μέτρο αὐτὸ τοῦ προσανατολισμοῦ τῶν μελισσῶν εἶναι περιττὸ ἐννοεῖται ὅταν ἡ μετακίνηση τῶν κυψελῶν γίνεται σ' ἀπόσταση παρὰ πᾶν ἀπὸ 3 χιλιόμετρα.

Ἡ κίνηση καὶ ἡ ζωρότης τῶν μελισσῶν στὸν μῆνα αὐτὸν πρέπει νὰ μεταδοθῇ καὶ σὲ μᾶς νὰ μᾶς ξυπνήσῃ καὶ νὰ μᾶς ὑπενθυμίσῃ τίς συμπληρώσεις πού πρέπει νὰ κάμωμε στὶς ἐκκρεμεῖς ἐξωτερικὲς μελισσοκομικὲς δουλειές μας δηλ. προμήθεια κυψελῶν, μελικρηθκὴ κηρηθρῶν κλπ. Ὁ μελισσοκόμος πρέπει νὰ πάρῃ παρὰδειγμα ἀπ' τίς μέλισσες του καὶ νὰ νῆαι ζωρὸς καὶ οὐδέποτε ἀφοῦ ἐκ-

τὸς ἀπ' τὸ καλὸ αὐτὸ παρὰδειγμα τῶν μελισσῶν γιὰ τὴ διατήρηση τῆς ζωρότητος καὶ δραστηριότητος του αὐτῆς ἔχει καὶ μιά πολὺ καλὴ τονωτικὴ καὶ ὑγιεινὴ τροφὴ καὶ συνόμα πολὺ καλὸ φάρμακο τὸ μέλι.

ΜΑΡΤΗΣ

Ὁ φετεινὸς χειμὼς ἦταν πολὺ ἐκρὺς καὶ ἡ χρονιά μας ἐξαιρετικὰ ὀψιμη γι' αὐτὸ τὰ μελίσι θὰ ξεδεύουν λίγο μέλι. Δὲν πρέπει τὸν χειμῶνα νὰ εἶναι θερμὸς, ὁ καιρὸς, διότι τὸ μελίσι τότε δὲν ἡσυχάζει, ὅλο κινεῖται, κι' ἔτσι τρώγει πολὺ, οὔτε καὶ νὰ κάνῃ πάρα πολὺ κρῦο διότι τότε γιὰ νὰ μὴν παγώσῃ ξεδεύει περισσότερὴν καύσιμα ὕλη, περισσότερὸ μέλι. Ἡ ἔπειτα τὸ μελίσι νὰ βρῖσκεται ἐν κατὰστασι μισο-ναρκώσεως καὶ τότε ξεδεύει λίγο μέλι. Ὅσοι ἔχουν μελίσινα καὶ ἀφῆκαν τροφὰς ἐπικρεῖς σ' αὐτὰ μελίσινα του, καὶ πὺ σὲν καλοὶ μελισσοτρόφοι, πῆραν τὰ κατάλληλα μέτρα τους γιὰ τὴν προφύλαξιν τῶν κυψελῶν ἀπ' τὸν ὄρη καὶ τὴν ὑγρασία, δὲν θ' ἀνησυχῆσαν ἐξαιτίας τῶν καὶ τὸν καὶ τὸν χειμῶνα διότι ἀνάλογα μὲ τὴν καθυστέρηση τῆς ἀνοίξεως εἶναι καὶ ἡ καθυστέρηση τῆς ἀναπ' ὕψους τοῦ γόνου καὶ συνεπῶς καὶ ἡ κατανάλωσις μελιτος. Ὅχι μόνο χρειάζεται ὑψηλὴ θερμοκρασία γιὰ τὴν αὐξηση τοῦ κύκλου τοῦ γόνου καὶ συνεπῶς καὶ τὴν ἐπέκτασίν του, ἀλλὰ καὶ μέλι ἀπ' ἔξω βοσκή, στὴν ὑπαίθρου, γιὰ νὰ διεγείρῃ τὴν γέννα τῆς Βασίλισσας.

Ἡ ἀνοικτικὴ ἐπιθεώρηση σὲ μιά τέτοια ὀψιμη χρονιά, ὅπως ἡ ἐφετεινὴ πρέπει νὰ γίνῃ στὰ μέσα καὶ τέλη τοῦ Μάρτη.

Ἡ ἐπιθεώρηση γίνεται ἔταν τὸ θερμόμετρο δείχνει 13 τουλάχιστο βαθμοὺς καὶ κυρίως πρέπει νὰ γίνῃ μὲ νημεῖα καὶ λιανάδα. Προτιμώτερο νᾶναι ὁ καιρὸς λιγάκι ψυχρὸς παρὰ νὰ εἶναι ἄερας. Ὁ μελισσοτρόφος ὁ ἐμπειρὸς μὲ μιά ματιὰ πού θὰ ρίξῃ στὶς πόρτες τῶν μελισσιῶν θὰ καταλάβῃ περίπου τὴν κατάστασιν ἑνὸς ἐκάστου ἀπ' τὴν κίνησιν καὶ τὴν ζωρότητα στὴν ἐργασίαν του. Ἄν δῇ ὅτι ἕνα μελίσι παρυσιάζει ὑποπτα σημεῖα διότι δὲν δείχνει ἀνάλογη ζωὴ καὶ δράση πρέπει νὰ τὸ ἐπιθεωρήσῃ πρῶτα

για να εξετάσει την κατάσταση του και την αιτία αυτής της αδράνειας. Κατά την επιθεώρηση πρέπει να εξετάσουμε. Πόσο πλήθος έχει το μελίσσι πόσο γόνο έχει και αν είναι συμπαγής, πυκνός, και πόση τροφή αν του φτάσει. Με μια ματιά που θα ρίξει στους διαδρόμους των κηρηθρών κατά το άνοιγμα της κυψέλης, θα καταλάβει αν το μελίσσι έχει τροφή, διότι οι σφαγισμένες κηρήθρες διακρίνονται και από πάνω, ούτε αν έχει θα σλισσα, διότι το άδοσιλευτο μελίσσι δουίζει κατά συνέχεια. Στις εγχώριες κυψέλες για να δοκιμάσουμε αν ένα μελίσσι έχει μέλι και πόσο, θα χώσουμε στο δάθος των κηρηθρών ένα χονδρό σύρμα και απ' το σημάδι του μέλιτος που θα μείνει στο σύρμα, θα καταλάβουμε για την ποσότητα της τροφής που έχει το μελίσσι. Όλα αυτά ύστερα από την επιθεώρηση της κυψέλης όπως και κάθε άλλη παρατήρηση που κάνει ο Μελισσοτρόφος θα τα γράψει στο μελισσοτροφικό ήμερολόγιο 1949 στην σελίδα του αριθμού της κυψέλης αυτής, διότι έτσι οι κυψέλες πρέπει να έχουν αριθμούς. Οι αριθμοί αυτοί και τα ονόματα των κυψελών. Αν κατά την επιθεώρηση δηλ. ο Μελισσοτρόφος μία κηρήθρα με πολλά κελιά κηρήθρων πρέπει να τους αφαιρέσει και να τους αντικαταστήσει. Επίσης αν δηλ. μία πολύ παλιά κηρήθρα είχε μουχλιασμένη πρέπει να την αφαιρέσει. Πρέπει να φροντίσει να έχει ο μελισσοτρόφος απόθεμα καλών κηρηθρών χωρίς κελιά κηρήθρων ίσιες και κανονικές κηρήθρες. Αν η κυψέλη έχει διάφραγμα πρέπει κατά την επιθεώρηση να το μετατοπίσει ο μελισσοτρόφος και να αφήσει στο μελίσσι μόνο όσα τελάρα μπορεί να σκεπάσει. Πρὸ πάντων στὰ αδύνατα μελίσσια τὸ διάφραγμα εἶναι ἀπαραίτητο, διότι τὰ βοηθεῖ πολὺ γιὰ τὴν δυνάμωσή τους γρήγορα. Αν βρούμε κατά την επιθεώρηση κανένα ὀρφανὸ μελίσσι θὰ τὸ συνενώσωμε μὲ κανένα ἄλλο ἀδύνατο.

Επίσης αν οι τροφές δεν φθάνουν στο μελίσσι πρέπει να το ταΐσωμε ή με μέλι κηρήθρες αν έχουμε, ή με σιρόπι που κάνουμε δράζοντας σε ίσια μέρη ζάχαρι και νερό. Τὸ σιρόπι αὐτὸ δάξομε στὶς ἄδειες κηρήθρες τῆς κυψέλης. Μποροῦμε ἐπίσης νὰ τὸ ταΐσωμε καὶ μὲ θρεψίνη. Τὸ ταΐσμα πρέπει νὰ γίνη τὸ δράδου μὲ τὸ σούρουπο καὶ ποτὲ τὴν ἡμέρα γιὰ τὸ φόβο τῆς λεηλασίας Δὲν

ΕΙΔΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΠΑΝΤΟΥΡΑΝΙΣΜΟΣ

Τοῦ κ. ΧΑΡ. ΣΕΙΡΑΔΑΚΗ
Συντ)ρχου ἐ. ἀ. τέως Νομάρχου

Β'.

Ὡς εἴπομεν στὸ προηγούμενον ἄρθρον μας, εἰς τὸ ὁποῖον προσέβημεν εἰς ἱστορικὴν καὶ ἐθνολογικὴν εἰσήγησιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ΠΑΝΤΟΥΡΑΝΙΣΜΟΥ, οἱ Μογγόλοι διαιροῦνται εἰς τρεῖς ὁμοφυλίαις, τοὺς Βορείους, τοὺς Νοτίου καὶ τοὺς Ὠκεανίους.

Καὶ ἐν οἷς Μογγόλοι τῆς Νοτίου ὁμοφυλίας, δηλαδὴ οἱ Σίνοι, οἱ Θιβατιανοί, οἱ Βιρμανοὶ καὶ λοιποὶ δὲν ἔχουν μεταναστευτικὰς τάσεις, ἀντιθέτως οἱ τῆς Βορείου εἶναι μετανάστες ζῶντες νομαδικῶς. Αὕτη εἶναι ἡ μεγαλύτερα δυσχέρεια τῆς Παντουρανικῆς συγκροτήσεως.

Ἐκ τῶν Βορείων Μογγόλων ἐσταθεροποιήθησαν γεωγραφικῶς οἱ εὐρεθέντες περιστοιχισμένοι ὑπὸ ἄλλων ἰσχυρῶν λαῶν, εἴτινες τοὺς ἰσορρόπησαν τὰς τάσεις μεταναστεύσεων, ὅπως οἱ Οὐγγροι, οἱ Φιλανδοί, οἱ Βούλγαροι καὶ σχετικῶς οἱ Τούκοι.

Οἱ Τούκοι ἰδιαιτέρως (οἷτινες πρὸς Δυσμὰς ἔχουν ὡς ὅριον τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν) πρὸς ἀνατολὰς δὲν εὐρίσκουν ἐμπόδιον ἐπεκτάσεως. Καὶ καὶ μὲν κινήσεις μεταναστευτικῆς αὐτῶν δὲν παρουσιάσθη, ἀπὸ τοῦ 1453, ἰδίως πρὸς ἀνατολὰς, καθόσον τριαυτὴ κινήσεις ἀντικεῖται πρὸς τοὺς νόμους τῆς κινήσεως τοῦ τουρκοκραταρικοῦ κορμού, πάντως ὅμως οὐδὲν ἐμποδίζει τὴν

.....
πρέπει νὰ νομίσωμεν ὅτι ἐπειδὴ τὰ μελίσσια μας πέρασαν σ' αὕτη τὴν ἐποχὴ, δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τροφῆς. Ἰσα ἰσα τώρα ἔχουν μεγαλύτερη ἀνάγκη διότι, μὲ μιὰ κακοκαιρία, ἐπειδὴ ξοδεύουν τὸ μέλι τους γιὰ τὸ γόνον, πεθαίνουν ἀπὸ τὴν πείνα.

Τὸ μελίσσι αὕτη τὴν ἐποχὴν πρέπει νὰ ἔχη τουλάχιστον τρεῖς ὀκάδες μέλι.

Υστερὰ ἀπ' τὴν επιθεώρηση θὰ καθαρίσωμε τὴν πυθμενοσανίδα καὶ θὰ τὴν ξύσωμε καλὰ, θὰ δάλωμε πάλιν τὴν πορτοῦλα καὶ θὰ φροντίσωμε νὰ διατηρηθῇ ἡ κυψέλη ζεστὴ γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ κάνῃ πολὺ γόνον

(Συνέχεια εἰς τὴν 16ην σελίδα)

ἐπέκτασιν των πρὸς τὴν διεύθυνσιν αὐτὴν. Ἀκριβῶς ἐπ' αὐτῶν τῶν σημείων θασιζόμενοι οἱ Παντουρανισταὶ ἐγκαταλείπουν πᾶσαν ἱμπεριαλιστικὴν ἐπιδίωξιν πρὸς Δυσμὰς καὶ προσδίδουν εἰς τὴν πρὸς Ἀνατολὰς ἐπέκτασιν καὶ ἐπικράτησιν.

Ἀλλὰ πρὸς ἀνατολὰς ἐπεκτείνεται καὶ ἡ Σοβιετικὴ ἐπιρροή.

Ἐντὸς τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως περιλαμβάνονται, τὸ Οὐραλόκ, τὸ Τουρκάι, τὸ Δυτικὸν Τουρκεστάν καὶ ἡ Βουχάρα, χώραι πᾶσαι Μογγολικαὶ ἐφ' ὧν ὁ Παντουρανισμὸς προβλέπει τὴν ἐπέκτασιν του.

Ἰδοὺ πῶς ὁ Παντουρανισμὸς θίγει ἀμέσως τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν.

Ἀνατολικώτερον τῶν μνησθεισῶν περιοχῶν, εὐρίσκονται τὸ Ἀνατολικὸν Τουρκεστάν, μεθ' ὃ κεῖται ἡ Μογγολία καὶ τὸ Μαντζουρικὸν ἐφ' ὃ οἱ Ἰάπωνες ἤσχουν Παμμογγολικὸν ἱμπεριαλισμὸν.

Ἐχομεν κατὰ συνέπειαν δύο τάσεις ἀμφοτέρων Μογγολικῶν. Τὸν (Ὄθωμανικόν) Παντουρανισμόν, ἐκ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολὰς, διήκοντα μέχρι Ἀνατολ. Τουρκεστάν καὶ τὸν Ἰαπωνικὸν Παμμογγολισμόν, ἀπὸ Ἀνατ. πρὸς Δυσμὰς ἐξικνούμενον μέχρι Μογγολίας.

Ἐπιτυχάνοντος τοῦ Παντουρανικοῦ σχεδίου δημιουργεῖται Ἀσιατικὴ Παμμογγολικὴ ἐνοποίησης (Βορείων Μογγόλων) ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως μέχρι Τόκιο, ἥτις τείνει νὰ ἀπομονώσῃ τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν ἀπὸ τὴν Περσίαν, τὰς Ἰνδίας, καὶ τὴν Κίαν.

Οὕτω ὁ Παντουρανισμὸς ἐθίγε καὶ θίγει ἐτι περισσότερον τὰ συμφέροντα τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως διότι : α'. Ἐμποδίζει τὰς διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἐνδὸς πολέμου ἀποστολὰς μέσῳ Περσίας ὡς συνέθεη κατὰ τὸν παρελθόντα τοιοῦτον καὶ δ'. ἀνατρέπει τὴν Σοβιετικὴν ἐπαφὴν καὶ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν Κινέζων, πράγμα πού ἀπετέλει καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτελῇ καὶ σήμερον τὸν σκοπὸν τῶν δολέψεων τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως.

(Ἀκολουθεῖ)

Ο ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΩΣ ΕΜΠΝΕΥΣΤΗΣ & ΦΩΤΕΙΝΟΝ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΙΩΑΝ. Θ. ΦΙΩΤΑΚΗ

Γ'.

ΑΙ ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΑΙ
ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1887 ὑπέστη τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις του. Τὸ ἀκροατήριον ἦτο πολυάριθμον, ἡ εὐχέρεια μὲ τὴν ὁποίαν ἀνέπτυξε τὰ ὑποβληθέντα θέματα προεκάλεσε τὸν θαυμασμὸ καὶ τὰ συγχαρητήρια τῶν καθηγητῶν του. Ἐνας ἐξ αὐτῶν ὁ Π. Παπαρρηγόπουλος εἶπε μετὰ τὸ πέραν τῶν ἐξετάσεων εἰς τὸν Γραμματέα του Σκορδύλην «Ἐκ Κρήτης ἀνατέλει σήμερον ἐπιστημονικὸς ἀστὴρ πρώτου μεγέθους». Ἰδιαιτέρως εἰς τὸν καθηγητὴν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου Κωστὴν ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν ἡ σαφήνεια μὲ τὴν ὁποίαν ὁ ἐξεταζόμενος ἀνέπτυξε τὸ θέμα «περὶ συνεργῶν καὶ συναιτίων». Κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ καθηγητοῦ Κρασσᾶ ὁ φοιτητὴς Βενιζέλος ἤλθεν εἰς ὁξεῖαν μετ' αὐτοῦ διαφωνίαν εἰς τὸ θέμα «τῆς αὐτοδυναμίου προστασίας τῆς νομῆς» τὴν ἀποψιν τὴν ὁποίαν ἀνέπτυξεν εὐθαρσῶς ὁ Βενιζέλος ἀπέκρουσε ὁ Κρασσᾶς, ὁ Βενιζέλος αὐθαδῶς, ὡς ἐκρίθη ὑπὸ τοῦ Κρασσᾶ, ἐπέμεινε εἰς τὴν ἀπὸψιν του συμφωνοῦντος καὶ κα-ανεύοντος καὶ τοῦ καθηγητοῦ Κωστῆ καὶ ἐμηνείσθη εἰς τὸ μάθημα αὐτὸ ὑπὸ τοῦ ἀτέγκτου κ. Κρασσᾶ εὐρισκομένου πάντως ἐν ἀδίκῃ καὶ ἔτσι ἐμειώθη ἡ γενικὴ θαυματολογία του.

Ἀπὸ τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ λαβὼν ἀφορμὴ ὁ Βενιζέλος ἔγραψε εἰς τὴν μητέρα του. «Σεβαστὴ μου μητέρα χθὲς προσήλθα εἰς ἐξετάσεις καὶ ἀνηγορεύθην διδάκτωρ. Οὕτε τὸ δῖπλωμα οὔτε ὁ θαμνὸς αἰσθάνομαι νὰ μοῦ δίνουν ἀξίαν τινά, ἢ ἀληθὲς ἀξία δεῖκνυται ἐν τοῖς ἔργοις καὶ πιστεύω προσφιλῆς μου μητέρα, ὅτι καίτοι δὲν θὰ εὐχαριστήθῃτε ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων μου δὲν θὰ ἐπαύσατε ὅμως φρονοῦσα ὅτι ὁ υἱός σας εἶναι ἀξίος καλυτέρου μέλλοντος καὶ κέκτηται τὰ προσόντα ἐκεῖνα δι' ὧν θέλει προβῇ εἰς ἐπιτεύξιν αὐτοῦ. «Πίστις διὰ τὴν εὐδοκίμησιν καὶ τὴν ἀνάδειξιν του διακρίνεται [εἰς τὴν ἐπιστολὴν αὐτήν.

Ἡ πίστις εἰς τὰ προσόντα καὶ τὴν ἰδιοφυῖαν του τὸν ὥθησε εἰς τὰ μεγαλουργήματά του. Ἡ θερμουργὸς αὐτῇ πίστις τὸν ἀνέβασε εἰς τὰ ἀνώτερα σκαλοπάτια τῆς κοινωνικῆς κλίμακος καὶ συνετέλεσε νὰ προσελκύσῃ τὸν παγκόσμιον θαυμασμὸ. Ἀξία ἰδιαιτέρως μνείας εἶναι κατὰ τὰ φοιτητικὰ του χρόνια ἡ παρακολούθησις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος τοῦ ἀσθυστοῦ πόθου τῆς ἐνωσεως τῆς Κρήτης μας μετὰ τὴν μητέρα Ἑλλάδα. Οἱ δραματικὲς ἐξελίξεις τῆς πολιτικῆς ζωῆς τοῦ ἑλλην. Βασιλείου ἐπέσυραν τὴν προσοχὴν καὶ ἐκέντρισαν ζωηρὰ τοὺς πόθους του νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἔνωσιν καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς Μεγάλης Ἑλλάδος μὲ ἐλεύθερα ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς.

Ἡ πραγματοποίησις τῶν ὀνείρων αὐτῶν τότε ἀσκοῦσαν ἀκαταμάχητον γοητείαν εἰς τὴν ἐθνικὴν του ψυχὴν. Καὶ ἀπὸ τὰ Γυμνασιακὰ ἐάθρα ὡς τὸ Παιεπιστήμιον παρακολουθοῦσε τοὺς τραχεῖς πολιτικοὺς ἀγῶνες τῆς ἰσχυρᾶς φυσιογνωμίας τοῦ Χαριλάου Τρικούπη. Ὁ νέος ἑλλην Θεμιστοκλῆς προσέβλεπε μὲ θαυμασμὸ τὸν προκατόχον Μηλιᾶδην. Τριετὴς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τὸ 1885 ὅτε ὁ Ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας Ἀλέξανδρος Βάντεβεργ προέβη εἰς τὸ πραξικόπημα τῆς καταλήψεως τῆς ἀνατολικῆς Ρωμυλίας ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν εἰς τοὺς φίλους καὶ συμφοιτητάς του πῶς κατὰ τὴν ἀντίληψίν του ὠφελεῖ τὸ Ἑλληνικὸν κράτος νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐθνικῶν ἰδανικῶν. Εἰς ἕνα χάρτην ἀνηρητημένον εἰς τὸ Γραφεῖον του ἐσημείωσε μὲ μολύδι τὰ ὅρια τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος ὡς τὴν ἐφαντάζετο καὶ τὴν ὠραματίζετο. Ἀξίζει ἐπίσης ἐδῶ νὰ ἀναφέρωμε μίαν συνδιάλεξίν του τότε μὲ τὸν ἀγγλον πολιτικὸν Ἴωσ. Τσάμπερλαϊν τὴν ὁποίαν ἔκαμε στὰς Ἀθήνας τὸ 1886. Ὁ διάσημος αὐτὸς Ἡγέτης τῶν Ἑνωτικῶν Φιλελευθέρων ἐπιστρέφων ἐκ τῆς ἐν Ἀνατολῇ περιοδείας του ἀφίχθη εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς μίαν συνέντευξίν του πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν εἶπεν ὅτι, «καθὼς ἔμαθε παρά τινος ἑλλήνου ἐν Κωνσταντινου-

πόλει, οἱ Κρῆτες ζητοῦν μὲν τὴν ἀπόσπασίν των ἀπὸ τὴν Τουρκίαν, ἀλλὰ ἀποστέργουν τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσιν». Αἱ δηλώσεις αὗται προεκάλεσαν ζωηρὰς διαμαρτυρίας τοῦ Τύπου καὶ πρὸ πάντων τῶν Κρητῶν, καὶ ὁ νεαρὸς Βενιζέλος ἔσπευσε καταρτίσας ὁμιλίαν ἐπιτροπὴν. νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν κ. Τσάμπερλαϊν καὶ νὰ διαμαρτυρηθῇ ζωηρῶς διὰ τοῦτο.

Ὁ σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεώς μας ἐντιμὲ Κύριε εἶναι νὰ ἐκφράσωμε τὴν λύπην μας ἐπὶ τῇ ἀνυπιστατῇ πληροφορίᾳ ἣτις ἐδόθη ὑμῖν καθ' ἣν οἱ Κρῆτες ζητοῦσι μὲν νὰ ἀποσπασθῶσι τῆς Τουρκίας ἀποστέργουν ὅμως τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσιν των. Διαβεβαίουμεν ὅμως ἐντιμὲ Κύριε ὅτι, ὁ μόνος καὶ ἀναλλοίωτος πόθος τῶν Κρητῶν εἶναι ἡ ἔνωσις αὐτῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὸν πόθον τοῦτον ἡ Κρήτη οὐχὶ ἀπαξ μέχρι τοῦδε ἐθυσίασε τὰ πάντα. αἱ αἱματηραὶ δὲ καὶ συνεχεῖς αὐτῆς ἐπαναστάσεις, πρόκεινται ἀψευδὲς τοῦτο μαρτύριον. Ἀποροῦμεν μάλιστα πῶς εὐρίσκονται ἀνθρώποι τολμῶντες νὰ παραχαράττωσι ἐκάστοτε οὕτω ἀσεβῶς τὰ αἰσθήματα ἐνὸς Λαοῦ ὅστις ἄλλην περιουσίαν δὲν περιέσωσε ἐκ τῆς μακρᾶς τυρρανίας του εἰ μὴ τοὺς ἐθνικοὺς του πόθους ἀποτελοῦντας τὸν ἐπιούσιον ἄρτον δι' αὐτὸν γλυκαίνει τὰς πικρὰς ἡμέρας τῆς δουλείας του. Ταῦτα λέγοντες ὑμῖν ἐντιμὲ Κύριε φρονοῦμεν ὅτι διερμηνεύομε τὸ φρόνημα τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ».

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΩΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Μετὰ τὸ πέραν τῶν Πανεπιστημιακῶν του σπουδῶν, ἐπανήλθεν εἰς Χανιά προπαρασκευαζόμενος δι' ἀνωτέρας σπουδὰς εἰς Γερμανίαν. Ἀλλ' ἡ γνωριμία του μετὰ νεαρᾶς καὶ εὐεδοῦς κόρης τῆς Μαρίας Ἐλευθερίου ἢ Κατελούζου ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς ἐρωτικὸν εἰδύλιον καὶ κατέληξεν εἰς τὸν γάμον μὲ τὸν Νόμον Θεοῦ καὶ εὐχὴ γονιοῦ, φανερὸς καὶ ἐν τούτῳ ἀνώτερος ἀνθρώπος σεβόμενος τὰ ἀγνὰ ἑλληνικὰ ἤθη. Ἀρτίως τότε τὸ Δικηγορικὸν του στάδιον. Ὁ ἄρτιος ἐπιστημονικὸς κατάρτισμός του, ἡ ὑπέροχος εὐγλωττία του, ἡ μοναδικὴ του προσήνεια, τὸ γοητευτικὸν του μειδιάμα, ἡ σαγηνεύουσα ἀπλότης προσεπόρισαν εἰς αὐτὸν πολυπληθεῖ πελατεῖαν καὶ ἡ φήμη του ὡς κρατίστου δικηγόρου ἐξετάθη ταχέως πέραν τοῦ ὀρίζοντος τῶν Χανίων.

(Συνεχίζεται)

ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΚΛΑΔΟΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΥ

Ματάκια ξευπνα γεμάτα άπορίες, γόνατα πληγωμένα άπό τις πολλές τρέλλες, μαντύλι μπλέ στο λαιμό, καπέλο τζόκεϋ μ' έξη κίτρινες ρίγες, κόκκινη λυκοκεφαλή άπό τσόχα (τό σηματοφύλαξ; Λυκοπουλίτικης ύπσχέσεως) κι' ένα τρίγωνο με τό χρώμα της έξάδας.

Πρόσωπο γελαστό κι' εϋθυμο, μαλλιά καλοχτενισμένα, ροϋχα σιδερωμένα με φροντίδα, παπούτσια γυαλισμένα, μανιήλι μ' ένα κρίκο άπό έξύλο, πλατύγυρο καπέλο κι' ένα τρίφυλλο με τις λέξεις "Εσο έτοιμος—Αλέν άριστεύειν.

Μάτια σοβαρά, χαμόγελο άπαλό κι' εϋγενικό, καφφέ έπωμίδες και θύσαιοι, διχάλα στο χέρι.

Νά οί τρεις άδελφοί Λυκόπουλο, Πρόσκοπος, Άνιχνευτής πρόσκοπος. Άγαπημένοι, συνδεδεμένοι, με τά ίδια ιδανικά, τόν ίδιο νόμο κι' ύπόσχεσι.

Τότε γιατί δέ ζούν μαζί, γιατί δέ λένε τά ίδια τραγούδια, γιατί δέ κάνουν μαζί συγκεντρώσεις; Ό λόγος είναι πολύ άπλός, οί ηλικίες τους διαφέρουν πολύ, έπομένως και τά πράγματα πού τους ένδιαφέρουν και τους τραβούν είναι διαφορετικά. Γι' αυτό γύρω άπό τήν προσωπικότητα καθ' ένός πλέκεται ένας όλόκληρος κλάδος με άπαιτήσεις, δοκιμασίες, παιχνίδια, τραγούδια διαφορετικά των δύο άλλων.

Τό Λυκόπουλο τό μικρότερο μέλος της προσκοπικής οίκογενείας. Μπορεί νά ναι 8—12 χρόνων. Σ' αυτή άκριβώς τήν ηλικία τό παιδί ζει σ' ένα δικό του κόσμο, ή φαντασία του όργιάζει και ζητεί τό παραμύθι. Γι' αυτό και ή άτμόσφαιρα πού μπαίνει είναι παραμυθένια. Με βάση τό γνωστό έργο του Κίπλικ ο Μόγλης. Είναι ή ιστορία ενός παιδιοϋ πού μωρό άκόμα έχασε τους γονείς του και μεγάλωσε μέσ' τή Ζούγκλα κοντά σέ μία άγέλη Λύκων, έκει έμαθε τό νόμο της Ζούγκλας πού είναι παληός δσο και τ' άστέρια τ' ούρανοϋ, κι' όταν μεγάλωσε γύρισε στους

άνθρώπους. "Ετσι στήν άγέλη Λυκοπούλων δημιουργούμε μία άτμόσφαιρα Ζούγκλας. Τό παιδί συνειθίζει νά ζή πειθαρχημένο καθοδηγούμενο συνεχώς άπό τόν Άκέλα. Πάντα ένα Λυκότουλο πρέπει ν' άκούη τό Γερόλυκο, ποτέ δέν πρέπει ν' άκούη αυτό τόν έαυτό του τό κατώτερο γιατί άλλοιώς ό πονηρός Σερχάν (Τίγρη) και τό ύπουλο Ταμπακί (Τσακάλι) θά τοϋ κάμουν μεγάλο κακό. Τό ρητό του είναι: Πά ν τ α Π ρ ό θ υ μ ο ι γ ι ά τ ό κ α λ ό.

Ό πρόσκοπος ηλικίας 12—17 έτών. Προς τους προσκόπους άπευθύνθηκε κυρίως ό ίδρυτής τοϋ Προσκοπισμοϋ γιατί είναι στήν ηλικία πού τό παιδί χαίρεται περισσότερο τή ζωή, μαθαίνει εύκολότερα, ό συναισθηματικός του κόσμος είναι άνεπηρέαστος. Ό πρόσκοπος ζητά πράγματα πιό θετικά, πιό συγκεκριμένα. Θέλει δράσι, παιχνίδια, γνώσεις. Για νά τοϋ δοθούν δσο τό δυνατόν καλύτερα δλα αυτά και νά τά χαρή περισσότερο, έφαρμόζεται τό κατ' ένωμ. σύστημα πού δέν είναι παρά μία έφαρμογή της άγωγής τοϋ παιδιοϋ διά τοϋ παιδιοϋ. Στους προσκόπους άνα-

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ό κ. Μπακόπουλος περιδεύων άνά τήν Βενεζουέλαν όπου ήτοιμάζετο νά δώσγ μαθήματα πατριωτισμοϋ εις σειράν όμιλιών του, συνελήφθη. Ούτος έξέφρασε τήν έκπληξίν του διά τήν ένέργειαν αυτή της κυβερνήσεως της Βενεζουέλας και έδήλωσε εις έντονον ύφος ότι θά ζητήσγ ίκανοποίησιν.

Είχε δλέπετε ό άνθρωπος στήν θήσει εις τήν άπλοχωριά.

Εις παρομοίαν δηλώσεις προέδγ και ό κ. Άλέξανδρος Κανελλόπουλος μετά τήν έκδοσιν της καταδικαστικής αποφάσεως υπό των Έλληνικών δικαστηρίων.

Αί δηλώσεις αυτές οϋδένα εξέπληξαν.

πτύσσεται ή πρωτοβουλία, συνήθίζουν νά έχουν αυτοκυριαρχία, αυτοπεποθησι, τό πρόγραμμά της εργασίας δέν είναι σ' άτμόσφαιρα Ζούγκλας αλλά Δάσους εις τό όποιον ύπάρχουν μονοπάτια πού τό παιδί μπορεί νά τά βρή και νά τ' άκολουθήσγ για τό καλό τό δικό του και της ομάδας του. Το ρητό του είναι: "Ε σ ο "Ε τ ο ι μ ο ς.

Ό μεγαλύτερος άδελφός είναι ό Άνιχνευτής πρόσκοπος, συνήθως ηλικίας 17—19—20 έτών. "Εχει τόν ίδιο νόμο και τήν ίδια ύπόσχεσι με τόν πρόσκοπο. "Ομως σάν δόκιμο μέλις της κοινωνίας θεωρείται ότι έχει περισσότερες ύποχρεώσεις και καθήκοντα. Έδω ή δουλειά γίνεται στήν πόλι γι' αυτό τό πρόγραμμα δέν είναι ούτε Ζούγκλας ούτε δάσους. Τό άνώτερο ιδανικό του είναι τό "Υ π η ρ ε τ ε ι ν. Είναι εργασία έξυπηρετήσεως της κοινωνίας. Προσπαθεί νά τό έφθρμώσγ δσο μπορεί καλύτερα και πιστότερα, νά μορφώσγ τό χαρακτήρα του με βάσι τό νόμο και νά δώσγ στήν ύπόσχεσι εύρύτερο περιεχόμενο.

Γενικά ό Προσκοπισμός είναι ένα παιδαγωγικό σύστημα συμπληρωματικό της έκπαιδεύσεως πού πέρνει τό παιδί στοί σπίτι τοσ, στήν έκκλησία κλπ., δέν ύποσκελίζει αλλά συμπληρώνει. Βοηθεί και συμβάλλει Σκοπός τοϋ προσκοπισμοϋ είναι νά βοηθήσγ τό παιδί νά γίνη άνδρας ό όποιος νά μπορή νά βασίλει στίς δικές του δυνάμεις και νά μὴν έξαρτάται άπό τή γενναιοδωρία τοϋ Κράτους και των άλλων ανθρώπων αλλά νά μπορή νά ζή μόνος του.

Αναπτύσσονται σιτά παιδιά και στους νέους τά προτερήματα των προγόνων μας, πού κάθε παιδί πρέπει νά μιμηθγ και καταπολεμούμε τά έθνικά μας έλαττώματα. Τέλος αναπτύσσονται σιτόν προσκοπισμό τά προτερήματα πού θά τό βοηθήσουν στήν κατοπινή ζωή του, σ' όποιο έπάγγελμα ή τέχνη άκολουθήσγ.

Άρχηγός Α.Ι.Π.

ΤΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

Ἐκ μέρους τοῦ κ. Σοφ. Βενιζέλου ἐλήφθησαν εἰς τὴν ἐφημερίδα «Κήρυξ» τὰ ἀκόλουθα τρία τηλεγραφήματα εἰς τὰς 24 παρ. μηνός.

1) Ο ΛΙΜΗΝ ΣΟΥΔΑΣ

«Ἐὐχαρίστως σὰς πληροφοροῦ ὅτι ἀπεφασίσθη ὁριστικῶς ὅπως γίνῃ λίαν προσεχῶς ἐκσκαφὴ ὀγδοήκοντα χιλιάδων κυβικῶν εἰς τὸν λιμένα Σούδας, ὥστε ἐκβαθυνομένου τούτου ἐπαρκῶς νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ πλεύρησις τῶν «Δίμπερτυ».

2) ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ

«Κατόπιν ἐνεργειῶν μου διὰ τὴν χορήγησιν καλλιεργητικῶν δανείων διὰ σταφυλᾶς οἰνοποιίας, μοὶ ἀνεκοινώθη σήμερον ἐκ μέρους τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ χορήγησις τοιούτων».

3) Ο ΛΙΜΗΝ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

«Κατόπιν ἐπιμόνων προσπαθειῶν μου, οἱ Ἀμερικανοὶ ἀπεδέχθησαν ὁριστικῶς ὅπως κατασκευασθῇ κυματοθραύστης εἰς τὸν λιμένα Ρεθύμνης, ὥστε νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ πλεύρησις πλοίων».

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΗΣ Κ.Ε. ΤΟΥ Σ.Κ. - Ε.Λ.Δ.

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελίδος)

καταντοῦν ὑποπιος φιλολογία.

Πρὸς τούτοις ὅμως χρειάζεται ἀποφασιστικότης καὶ αγωνιστικὸν πνεῦμα. Πράγμα ποὺ λείπει παντελῶς ἀπὸ τῆς ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς, καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὑστερεῖ τρομακτικὰ. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς κερδοσκοπίας ἃς εἶναι βεβαία ἡ Ἐπιτροπὴ ὅτι καὶ τοῦτον θὰ τὸν ἀναλάβῃ ὁ μαχόμενος στρατὸς καὶ λαὸς μας μετὰ τὴν σειρὰ του χωρὶς νὰ τὴν ἀναμένῃ. Ἀλλωστε τοῦτο θὰ εἶχε ἀσφαλῶς πραγματοποιηθῇ ἂν δὲν μεσολαβοῦσε ἡ κομμουνιστικὴ προδοσία.

Ἡ Φιλελευθέρα Νεολαία πιστὴ εἰς τὰς παραδόσεις καὶ τὴν ἱστορίαν της εἶναι σήμερον ὁ φορεὺς τοῦ πνεύματος ἐκείνου τὸ ὁποῖον θὰ συντρέψῃ τὴν προδοσίαν καὶ θὰ δημιουργήσῃ μίαν ἀληθινὰς νέαν Ἑλλάδα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΝΕΑ

Εἰς ἰδιαίτερον ἐξ Ἀθηνῶν ἀποσταλὲν τηλεγράφημα πρὸς τὴν ἐφημ. «Κήρυξ» τῆς πόλεώς μας, τὴν 19ην καὶ δημοσιευθὲν τὴν 20ὴν παρ. μηνός, γράφει ὅτι, ἐν ὅψει τῶν διεθνῶν προσφάτων ἐξελίξεων, εἰς Οὐάσιγκτὼν ἐξεδηλώθησαν σκέψεις τῶν ἐκεῖ πολιτικῶν κύκλων περὶ ἀποστολῆς ἀμερικανικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα.

—Αἱ διεξαγόμεναι συνομιλίας διὰ τὴν ἀμυντικὴν ὀργάνωσιν τοῦ Δυτ. κόσμου πρέπει νὰ ὑπογραμμισθῇ ὅτι εἶναι μεγάλης σημασίας. Ἰδίως δὲ πρέπει νὰ ὑπογραμμισθῇ ἡ σημασία τῆς ἀναληφθείσης ὑπὸ τῆς Τουρκίας πρωτοβουλίας διὰ τὴν σύναψιν Μεσογειακοῦ συμφώνου τὸ ὁποῖον θ' ἀπετέλει συμπλήρωμα τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ τοῦ συμφώνου τῶν Βρυξελλῶν. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας κ. Σαντάκ κατὰ τὴν συνομιλίαν τὴν ὁποίαν ἔσχεν μετὰ συναδέλφου του κ. Μπέδιν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ δευτέρου δεκαπενθημέρου παρ. μηνός, ὑπέδειξε τὴν δημιουργίαν

Η ΚΥΠΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΘΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΗ ΝΗΣΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟ

γίαν Μεσογειακῆς Ἐνώσεως μεταξὺ Τουρκίας, Ἑλλάδος Ἰταλίας, Γαλλίας καὶ Μ. Βρετανίας.

Ἡ Βρετανικὴ κυβέρνησις ὅμως ἐμφανίζεται ἄκρως ἐπιφυλακτικὴ ἐπὶ τοῦ θέματος, ἡ ὁποία ὅμως ἐπιφυλακτικότης δὲν πρέπει νὰ ἐρμηνευθῇ ὡς ἀδιαφορία τῆς Μ. Βρετανίας διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Μεσογ. Ἀμύνης, ἀλλ' ὡς ἀδυναμία της ν' ἀναλάβῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος οἰκονομικῶς στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν ἡ ὁποία νὰ μὴν εὐρίσκαται ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν Ἡν. Ἐθνῶν.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ Φεβρουάριος.—Οἱ ἐνταῦθα πράκτορες τῆς Κόμινφορμ καὶ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀναπτύσσουσιν κατὰ τὸν τελευταῖον καιρὸν ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα ἐπὶ τῇ δόξει ἐντολῶν ληφθεισῶν ἐκ Μόσχας.

Ἡ Κομμουνιστικὴ αὐτὴ ἐνέργεια ἀποβλέπει εἰς διπλοῦν σκοπὸν: Πρῶ-

ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΚΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 13ης σελίδος)

καὶ νὰ δυναμώσῃ.

Ἄν δὲν ἔχωμε κοντὰ στὸ Μελισσοκομεῖο νερὸ πρέπει νὰ ἐγκαταστήσωμε ἕνα πρόχειρο ποτιστήριον γιὰ νὰ πιοῦν οἱ μέλισσες διότι σ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν μετὰ τὴν ἐκτροπὴ τοῦ γόνου χρειάζονται πολὺ νερὸ.

Πρέπει νὰ ξαίρῃ ὁ μελισσοτρόφος ὅτι τὸ εἰσόδημά του θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν προηγούμενη χρονιά, δηλ. ἀπὸ τὴν βασίλισσα ποὺ ἐφρόντισε ν' ἀφήσῃ τότε στὴν κυψέλη, ἀπὸ τ' ἀποθέματα ποὺ ἀφῆκε τὸ φθινόπωρον καὶ ἀπὸ τὰ προστατευτικὰ μέτρα ποὺ πῆρε τότε γιὰ τὴν καλὴ διαχείμανση τῶν κυψελῶν του.

ΧΡΗΣΤ. ΖΥΜΠΡΑΓΟΥΔΑΚΗΣ

Μελισσοκόμος

τον, εἰς τὴν δημιουργίαν καταλλήλου ἀτμοσφαιρας πρὸς ἀντίδρασιν κατὰ τῆς παροχῆς βοήθειας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ δεύτερον εἰς τὴν ἔντασιν τῆς ἐν Ἑλλάδι καταβαλλομένης προσπάθειας πρὸς ὑπονόμεισιν τοῦ φρονήματος τοῦ λαοῦ Παρ' ὅλας ὅμως τὰς σατανικὰς ἐνεργείας των, ἡ Ἑλλάς παραμένει μέλος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ προγράμματος Ἀνορθώσεως καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ λαμβάνῃ οἰκονομικὴν βοήθειαν διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν της, τὸ φρόνημα δὲ τοῦ λαοῦ τῆς ὁσημέραι καὶ θὰ κραταιοῦται ἐπὶ τὸ ἐθνικώτερον καὶ ἡρωϊκώτερον, εἰς αἰσχύνῃ καὶ ὀλεθρον... τῶν ὑπονομευτῶν της.

—Κατὰ ἀναγραφείσας πληροφορίας εἰς τὰ φύλλα τῶν ἐφημερίδων τῆς 25ης παρ. μηνός, τὸ Λονδίνον μετέδωσε τὰ ἐξῆς τὴν προηγούμενην:

Αἱ εἰς τοὺς Δυτ. τομεῖς τοῦ Βερολίνου ἐκδιδόμεναι ἐφημερίδες ἀποκαλύπτουσιν σήμερον ὅτι κομμουνιστὶ ἐλθόντες προσφάτως ἐξ Ἑλλάδος εἰς τὴν Ρωσικὴν ζώνην κατοχῆς τῆς Γερμανίας στρατολογοῦν Γερμανοὺς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς χρησιμοποίησεως των εἰς τὸν ἐν Ἑλλάδι διεξαγόμενον ἐμφύλιον πόλεμον.

—Ἰεραιτέρω ἡ ἐφημερίς «Ντὲρ Ντάγκ» ἐκδιδομένη εἰς τὸν Βρετανικὸν τομέα τοῦ Βερολίνου, ἀποκαλύπτει ὅτι οἱ Ἕλληνες κομμουνιστὰι ζητοῦν ἰδίως παλαιούς πολεμιστὰς τῆς διεθνούς Κομμουνιστικῆς Ταξιαρχίας ἡ ὁποία ἐπολέμησεν εἰς τὴν Ἰσπανίαν.